

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 13 / CET / 15.05.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CET\13CET\

Fitxer 13CET1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 13, dijous 15 de maig de 2025

Presidència de l'H. Sr. Jaume Giró i Ribas

Sessió 13 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Jaume Giró i Ribas, acompanyat de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [Maite Selva](#) i [Huertas](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre les conseqüències de la decisió de no prorrogar

la vida útil de les centrals nuclears (tram. 354-00072/15). Àngels Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre les mesures previstes per a pal·liar els efectes de la política aranzelària dels governs dels Estats Units (tram. 354-00110/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre la situació de les exportacions catalanes i les iniciatives per a afrontar l'impacte de la nova política aranzelària (tram. 354-00113/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Compareixença del conseller delegat de l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa davant la Comissió d'Empresa i Treball per a informar sobre la situació de les exportacions catalanes i les iniciatives per a afrontar l'impacte de la nova política aranzelària (tram. 357-00534/15).

El president

Molt bona tarda. Diputats i diputades, si els sembla, comencem la sessió de la Comissió d'Empresa i Treball. En primer lloc, tindríem unes votacions i tot seguit entrarien els dos compareixents que estan previstos, que ja estan esperant aquí a fora.

En primer lloc, seguint l'ordre del dia, hi hauria la sol·licitud de sessió informativa d'aquesta comissió amb el conseller d'Empresa i Treball... *(Conchi Jiménez Cruz intervé sense fer ús del micròfon.)* Perdó? Hi ha alguna substitució? Gràcies, Conchi. Algun grup té alguna substitució? Si us plau, PSC.

Conchi Jiménez Cruz

Nosaltres, el grup parlamentari socialista té la substitució de Natàlia Fabián per el diputat Guillem Mateo.

El president

Gràcies. Alguna més? Cap més. Molt bé. Gràcies, Conchi.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre les conseqüències de la decisió de no prorrogar la vida útil de les centrals nuclears

354-00072/15

Llavors, com deia, hauríem de votar la compareixença del conseller d'Empresa i Treball sobre les conseqüències de la decisió de no prorrogar la vida útil de les centrals nuclears, que és una petició del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Vots a favor?

(Conchi Jiménez Cruz demana per parlar.) Doncs digui.

Conchi Jiménez Cruz

Vull fer explicació del vot per part del grup parlamentari socialista sobre aquesta...

El president

Molt bé.

Conchi Jiménez Cruz

Ho faig ara?

El president

Per favor, sí.

Conchi Jiménez Cruz

Nosaltres, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, votarem en contra d'aquesta compareixença, perquè considerem que és un tema que no ha de venir a comparèixer el conseller d'Empresa i Treball, sinó que pertany a una altra comissió i, per això, la nostra posició serà contrària.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Han demanat també la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular i tot seguit el Grup Parlamentari de Junts i també de VOX. Primer, la senyora Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies. El grup Popular ha presentat aquesta proposició en aquesta comissió d'Empresa no perquè ens expliquin les centrals nuclears, sinó les conseqüències amb les empreses i amb el sector econòmic del que suposaria una energia alternativa a la central nuclear o un cost afegit, per tant, des d'aquesta visió o potser una falta de subministrament.

I nosaltres volem que vingui el conseller perquè ens expliqui les conseqüències i, per tant, de no allargar la vida de les centrals nuclears, tenint en compte que el sector empresarial ha alertat d'aquest risc i estan molt preocupats. Per tant, pensem que és la comissió adequada el que les empreses tinguin una resposta per part del conseller, com a mínim, si tan segurs estan que això és una bona opció, els tranquil·litzi. Nosaltres considerem que és un alt risc i per tant, també demanem aquesta compareixença. Volem conèixer les conseqüències, perquè suposo que la conselleria ho haurà estudiat.

El president

Gràcies. Té la paraula ara el diputat Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Bé. Davant del comentari que ha fet la portaveu del grup socialista justament crec que és important deixar constància que el sector empresarial està molt preocupat. Per tant, es tracta simplement de donar el màxim d'informació. Qui més informació té al respecte és el govern i, per tant, el govern ha d'explicar-ho. I entenem que aquesta comissió és una comissió apropiada, perquè les conseqüències sobre el sector empresarial poden ser molt importants.

Nosaltres en això no estem dient si estem a favor d'una cosa o l'altra, sinó que volem el màxim d'informació i, per tant, entenem que aquest és un bon lloc per explicar-ho. Si volen explicar-ho en una altra comissió, que ho diguin, però no explicar-ho crec que no és solució.

Gràcies.

El president

Gràcies. També ha sol·licitat la paraula el diputat Javier Ramírez, de Vox.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente, muy breve. Nosotros, evidentemente, apoyaremos esa comparecencia por una sencilla razón. Hay una cuestión que tendría que resolver el consejero de empresa en sede parlamentaria, que es qué alternativa da la Generalitat de Catalunya a esos miles de familias que se quedan en la calle, fruto del cierre de la planta de Ascó y Vandellòs. Y, por tanto, eso sí que compete de manera directa, total y frontal a la acción que tiene el consejero de Empresa.

Y si no tiene competencias, pues entonces que le deleguen otro tipo de cuestiones. Pero lo que sí que es cierto es que toca de manera no solo únicamente en la zona, sino en toda Cataluña. Además, todos esos proveedores que van, de manera directa o indirecta, al sistema energético de Vandellòs y, por tanto, vemos muy buena medida que venga a comparecer.

Gracias.

El president

Muchas gracias. Si no hi ha cap altra sol·licitud, perdó. Senyor Lluís Mijoler, de Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Sí, president. En el mateix sentit del manifestat per la portaveu del partit Socialista, entenem que ahir mateix hi va haver una compareixença de la directora general d'Energia en el sentit de quina és l'aposta del Govern en aquest sentit sobre les polítiques d'energia. Crec que els hi podem passar el vídeo si volen, perquè ho puguin veure tant les companyes que no estaven en aquesta comissió. I a partir d'aquí, si voleu, podem fer un debat. Podem fer PRs o el que vulguin, però entenc que demanar que el conseller vingui per aquesta qüestió, doncs que... I més tenint en compte que avui mateix compareixerà, doncs nosaltres votarem en contra.

Gràcies.

El president

Només queda el senyor Albert. No, no demana la paraula. Gràcies.

Ja aniríem a votar, diputada Esteller, si li sembla. Llavors, aquesta sol·licitud que ja tothom que ha volgut, s'ha pronunciat.

Vots a favor?

7 vots a favor.

Vots en contra?

7 vots en contra.

Abstencions?

No hi ha abstencions.

(Pausa.)

Jordi, Jordi.

Vots en contra?

Són nou vots en contra. Disculpeu. Queda rebutjada la sol·licitud de compareixença del conseller Sàmpel pel tema de les nuclears.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre les mesures previstes per a pal·liar els efectes de la política aranzelària dels governs dels Estats Units

354-00110/15

El següent punt de l'ordre del dia és la sol·licitud amb el conseller també d'Empresa i Treball, però en aquest cas, sobre les mesures previstes per pal·liar els efectes de la política aranzelària del Govern dels Estats Units. És una proposta del Grup Parlamentari dels comuns. Hi ha alguna intervenció prèvia? No.

Vots a favor?

Jo crec que és unanimitat dels presents. Per tant, unanimitat dels presents. Queda aprovada.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre la situació de les exportacions catalanes i les iniciatives per a afrontar l'impacte de la nova política aranzelària

354-00113/15

I, en tercer lloc, aquesta seria la sol·licitud de compareixença del conseller d'Empresa i Treball sobre la situació de les exportacions catalanes i les iniciatives per afrontar l'impacte de la nova política aranzelària, que ha estat sol·licitada pel Grup Parlamentari de Junts juntament... No, Grup Parlamentari de Junts.

Vots a favor?

Unanimitat dels presents.

Molt bé, doncs ara proposo ampliar l'ordre del dia, per tant, per tal de poder substanciar les sessions informatives del punt 2 i punt 3 en aquesta mateixa sessió i poder tenir aquí amb nosaltres el conseller d'Empresa i Treball, l'honorable Miquel Sàmper, i també el conseller delegat de l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa. Vaig a buscar-los i...

(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.) Volen també votar a favor? Per assentiment, hi estem a favor, no? Perdoneu, que aquests tràmits...

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Molt bé, doncs bona tarda de nou. Reprenem la sessió de la Comissió d'Empresa i Treball.

Compareixença del conseller d'Empresa i Treball

354-00110/15 i 354-00113/15

Compareixença del conseller delegat de l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa per a informar sobre la situació de les

exportacions catalanes i les iniciatives per a afrontar l'impacte de la nova política aranzelària.

357-00534/15

Tenim amb nosaltres el conseller d'Empresa i Treball, l'honorable senyor Miquel Sàmper, i el conseller delegat d'Acció, el senyor Jaume Baró. D'acord amb el que vam acordar amb els portaveus dels diferents grups, el conseller d'Empresa tindrà trenta minuts màxim per informar sobre les mesures previstes per pal·liar els efectes de la política aranzelària del govern dels Estats Units. També parlarà de la situació de les exportacions catalanes i com es pot afrontar l'impacte d'aquesta nova situació. I, a continuació, parlaria el conseller delegat, el senyor Jaume Baró, per un temps màxim de vint minuts.

Vam acordar que les diputades i diputats podran preguntar de manera indiferent les preguntes que considerin oportú per l'actualitat política del moment tant al conseller com també al conseller delegat d'Acció. I cada grup tindrà, doncs, un intervenció de quinze minuts per cada grup màxim com a primera intervenció i després hi hauria una altra.

Molt bé, doncs comencem i té la paraula l'honorable senyor Miquel Sàmper.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Molt bé. Gràcies, president. Diputades, diputats, secretari d'Empresa i Competitivitat, mitjans que ens acompanyeu, Oris, que també ens acompanyeu, moltíssimes gràcies per..., us ho dic francament, per haver sol·licitat aquesta compareixença, perquè penso que és important que les diputades i els diputats, doncs, coneguin l'abast del que és aquesta situació que estem vivint a dia d'avui com a conseqüència de la política aranzelària que ve de l'administració Trump.

Aviam, la rellevància de la temàtica ho feia necessari, com els deia, l'afectació de la política aranzelària i comercial dels Estats Units d'Amèrica al teixit productiu de Catalunya i la resposta que donem com a govern és imprescindible que vostès la coneguin.

Fitxer 13CET2

Abans de començar, però, m'agradaria contextualitzar una mica quina és la situació en un marc que és bastant més ampli. Davant d'una globalització consolidada i amb moltes derivades econòmiques i socials, fa anys que veiem un augment del proteccionisme en un món molt fragmentat, on el comerç s'enfoca a la regionalització i a la multialienament. No és un fenomen nou, però sí que és nou i es mou en una escala i en el seu caràcter clarament nociu per la resta del món.

La política comercial de l'administració Trump està accelerant i agreujant aquesta situació sense cap mena de dubte. És un context que genera incertesa en les nostres empreses. I, com diuen tots els experts econòmics, la incertesa no és sols un buit, sinó que és un agent perjudicial per qualsevol economia.

Comparec en aquest Parlament davant d'aquesta incertesa total i tenint aquesta com a premissa. Vostès i jo som conscients totalment que tot el que jo pugui dir avui amb relació a les polítiques aranzelàries va lligat a l'arbitri irracional d'un sol home, que és qui lidera a dia d'avui els Estats Units d'Amèrica. I això hem vist que va canviant dia a dia, que pot canviar avui i que segurament canviarà demà. Estem parlant, per fer-ho fàcil, d'una política imprevisible del tot.

D'aquesta manera, des que es va plantejar aquesta compareixença fins avui ja han canviat moltes coses i és en aquest punt tan variable de canvi continuat amb la qual convivim dia a dia. Un canvi constant que avui té per nom Donald i per cognom Trump, però que tampoc ens ve de nou si pensem en el cúmul de crisis de diferents escales i magnituds que venim superant els darrers anys. Unes crisis que ens han fet conviure amb els canvis, que ens han portat grans transformacions, que ens han fet ser adaptables i resilients a situacions inesperades.

Davant de tot això, és important la resposta que hem donat des del govern de la Generalitat amb el pla Responem i aquesta compareixença és del tot pertinent, com els deia al principi. Davant de la incertesa, una resposta. Davant de la incertesa, solidesa, estructura, projectes i mantenir el rumb.

El secretari d'Empresa i Competitivitat i conseller delegat d'Acció, el senyor Jaume Baró, que ens acompanya, explicarà després amb detall les afectacions, però m'agradaria destacar algunes xifres i idees que emmarquen l'impacte a Catalunya.

La imposició de nous aranzels afectarà 3.161 empreses catalanes que hi exporten de manera regular per valor de 4.351 milions d'euros. Ni més ni menys que un 4,3 per cent del total de les exportacions catalanes al món.

Per sectors, destaca l'afectació en indústries químiques, productes farmacèutics, maquinària i equips, agroalimentació, metal·lúrgia i productes metàl·lics. Per productes, trobem afectació especialment en perfumeria i cosmètica, productes farmacèutics, maquinària, motocicletes, reactius de diagnòstic, oli d'oliva, vi i cava, entre molts d'altres. Per tant, una afectació a la totalitat de les exportacions, de les nostres exportacions, i a sectors significatius dins de l'economia catalana.

I no només això, sinó que hi ha efectes indirectes derivats de la disminució de vendes a tercers països o de la pèrdua de competitivitat amb altres països, i això suposa un risc per a les empreses i per als llocs de treball que en depenen. Sabem que estem en un moment de pausa de noranta dies en la implementació dels mal denominats aranzels recíprocs, que s'havien dissenyat prèviament per una gran majoria de productes i per a la pràctica totalitat dels països del món.

Això ens porta fins al 9 de juliol. Ja veurem, però, on som aleshores. I no estarà de més que fem una altra compareixença a partir d'aquesta data, compareixença, president, que ja ofereixo avui mateix.

Recordaran que es tractava d'un aranzel del vint per cent en el cas dels productes procedents de la Unió Europea. Aquesta pausa va suposar un baló d'oxigen per a la negociació. No obstant, recordem, perquè cal recordar-ho, que en aquest temps de negociació i de pausa, aquesta pausa només afecta a part, a una part dels aranzels. Continua havent-hi una aplicació generalitzada de deu per cent i, a més a més, a això se li suma un vint-i-cinc per cent que ja havia imposat a l'acer, l'alumini, productes derivats i un vint-i-cinc per cent també al sector de l'automòbil.

De moment, la Unió Europea ha ajornat fins al 14 de juliol l'aplicació d'aranzels del vint-i-cinc per cent als Estats Units d'Amèrica per un valor de 21.000 milions d'euros, que fan referència a 1.500 productes i està preparant un segon paquet de contramesures per valor de 95.000 milions d'euros.

Però continua havent-hi un degoteig d'anuncis sobre política comercial. Per exemple, com és el cas de la indústria cinematogràfica fa uns dies, o també l'inici

d'investigacions emparades amb motius de seguretat nacional, com és el cas de la indústria farmacèutica, tan i tan rellevant pel nostre país. O el recent acord al que han arribat la Xina i els Estats Units.

En definitiva, com deia, és un clima d'enorme volatilitat que continua i pel qual hem d'estar preparats de la millor manera possible, assumint, anticipant i minimitzant les implicacions que pugui tenir sobre el nostre teixit productiu. Això ens porta a la necessitat d'una resposta que atengui tant els elements de curt termini com l'adaptació en el mitjà i llarg termini a un entorn més fragmentat estructuralment.

Davant d'aquesta situació, el Govern de la Generalitat ha respost amb pragmatisme, contundència i celeritat. En cosa de pocs dies, el govern de la Generalitat tenia la capacitat de respondre al nou context aranzelari i agrupar i posar en solfa les mesures necessàries per ajudar l'empresariat català.

Catalunya està preparada. Té una economia robusta a dia d'avui que està en una bona situació de creixement i les previsions són bones de cara a l'any 2025. Això fa facilitar que es donés resposta... Això va facilitar que es donés resposta des del primer moment, perquè el nostre teixit productiu i les persones treballadores puguin comptar amb aquesta xarxa de suport preventiu des del primer moment per a fer front a aquest escenari incert i que pugui continuar contribuint a aquesta bona dinàmica de l'economia de Catalunya.

Aquesta resposta deriva amb el pla Responem, que mobilitzarà fins a 1.500 milions d'euros per tal de garantir que cap empresa catalana quedi enrere. Aquest govern creu fermament en el paper de l'empresa com a element essencial per a la generació de riquesa i llocs de treball i oportunitats per al conjunt de la població. El pla Responem és obert, flexible i viu, que inclou un seguit de mesures que s'han d'anar desplegant poc a poc en funció de com vagi evolucionant la política americana, tal i com ja es va dir aquí, no aquí en concret, però sí al Parlament per part de la consellera Romero fa uns dies, i també per part del president en la seva presentació.

És també un pla complementari a les iniciatives europees enfocades a la política comercial i de l'àmbit espanyol, enfocades també a donar suport al teixit productiu i a l'accés al finançament. Comptem i creiem amb la Unió Europea ara més que mai. La Unió Europea ha respost amb un enfocament coherent amb els seus valors de

coordinació i d'unitat en la resposta i amb els valors de defensa del multilateralisme i del lliure comerç, apostant per una negociació constructiva amb el nostre soci transatlàntic.

Podem dir que el nostre pla va en la línia amb les dinàmiques europees i també amb les dinàmiques de l'Estat, i estem en plena coordinació amb el ministre Cuerdo, qui lidera el Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa amb coneixement i decisió. Va ser, de fet, el propi ministre qui va dir sense embuts que Catalunya és la comunitat autònoma més vulnerable a l'impacte dels nous aranzels anunciats pels Estats Units d'Amèrica, senyalant un efecte desigual entre els diferents territoris de l'Estat.

Recordin vostès que es tracta d'una mobilització per part de l'Estat espanyol de 14.000 milions d'euros i que el propi ministre va dir, en una cimera en la qual va convocar els consellers d'Empresa i d'Economia, en què va comentar que les ajudes anirien a la pròpia vena de les empreses. I això té un resultat claríssim, que és que a Catalunya, en la mesura en què és la comunitat més afectada per tenir més empreses amb interessos comercials als Estats Units, serà la que més ajuts rebrà. I en proporcional, per tant, com els deia, es plantejarien aquestes ajudes de l'Estat.

El pla preveu actuacions directes sobre tota la cadena de valor i inclou mesures repartides en cinc blocs. Un primer bloc, ajuts i subvencions per un import o fins a un import de 300 milions d'euros, diferents línies de suport a fons perdut, orientades especialment al sector agroalimentari, sobretot als sectors de l'oli i del vi. També es destinaran recursos a impulsar la promoció internacional i la multilocalització de les empreses catalanes.

Una segona línia, préstecs i crèdits per un valor de fins a 900 milions d'euros. L'Institut Català de Finances desplegarà un seguit d'instruments per acompanyar les empreses segons les seves necessitats: Avals i línies de crèdit per un circulat a cinc anys i per a inversió a quinze anys amb un any de carència totes dues, que ja es poden sol·licitar, així com bonificacions dels tipus d'interès dels crèdits fins a un 1,5 per cent.

Tercera, un fons d'inversió i capitalització de fins a 150 milions d'euros. La Generalitat enfortirà els mecanismes d'entrada al capital de les empreses a través de l'ICF i d'Avançsa, amb una participació minoritària però amb caràcter d'influència.

Aquestes inversions se centraran a donar suport a projectes innovadors, accelerar l'escalabilitat de les empreses, fer-les créixer, i acompanyar l'entrada d'inversió estrangera directa a Catalunya.

Una quarta línia, assessorament i acompanyament per un import de fins a 130 milions d'euros. Es proporcionarà un suport especialitzat adaptat a les necessitats específiques del teixit empresarial, amb la reorientació de la xarxa d'oficines d'Acció i plans específics per a l'adaptació als nous mercats dels Estats Units. Una oficina, l'oficina tècnica, en concret, de barreres a la internacionalització, es reforçarà per garantir una resposta àgil davant de qualsevol incidència derivada del context internacional.

I una cinquena i darrera, una promoció i campanyes de comunicació per un import de fins a 20 milions d'euros. El Govern desplegarà accions promocionals per posar en valor els productes catalans a mercats estratègics tant internacionals com locals, amb campanyes específiques per al nord-americà i d'altres mercats i de dinamització del mercat intern.

El pla Responem és una resposta global a la situació actual. Si ens fixem en el cas específic de la política de suport a la internacionalització, cal destacar l'aposta de creixement pressupostari i també el reforçament dels serveis d'alt valor afegit a un context com l'actual, un esforç important i necessari que passa per reforçar el rol d'Acció com a referent per a les empreses i per fer-ho en aquelles estratègies que entenem que són guanyadores i que les pròpies empreses demanen: Diversificació de mercats, aposta per la multilocalització, aprofitament del potencial dels acords de lliure comerç, reforçament de la promoció internacional.

Des del Departament d'Empresa i de Treball ens movem no sols, no només en clau d'escut, sinó també en clau d'atac, si em permeten el símil de combat, per promoure el nostre dinamisme i competitivitat empresarial molt més enllà de les investides que puguin venir dels Estats Units i mirant les potencialitats de tots els mercats d'arreu del món.

De fet, Acció ja ha atès un centenar d'empreses resolent els seus dubtes o acompanyant-les en l'elaboració de plans de contingència i la cerca d'alternatives. A més, 350 empreses ja han passat per les diverses jornades i seminaris que hem

activat per tractar temes relacionats amb els aranzels. En el marc del pla Responem injectarem nous recursos per tal d'ampliar l'abast del suport que ofereix Acció a les empreses catalanes. Per exemple, activem un primer paquet de 37,5 milions d'euros en nous ajuts i actuacions, concretament en

Fitxer 13CET3

sis línies que els hi passo a explicar.

Una primera: ampliem el pressupost dels ajuts de multilocalització fins als 9 milions d'euros. Dels 3 milions pressupostats inicialment, ara, 9. Es tracta d'ajuts per a la creació de filials, sucursals o oficines de representació a l'estranger.

Una segona: ampliem el pressupost dels ajuts a la promoció internacional fins als 8 milions d'euros, quan inicialment teníem pressupostats 2,5 milions d'euros; uns ajuts que inclouen recursos per al reforç del posicionament internacional de les empreses, sigui per canals físics com també digitals.

Aquestes dues línies els vull destacar que obriran abans de l'estiu per tal d'agilitzar aquesta resposta que volem donar d'ajudar totes les nostres empreses catalanes.

Una tercera línia: comptem també amb els cupons d'internacionalització, que disposaran de 2 milions d'euros de pressupost i que ja es poden demanar avui dia; ajuts per accedir a assessorament expert en estratègia d'internacionalització i per començar a exportar.

Una quarta: crearem un nou programa d'iniciació a l'exportació de la mà dels agents de suport a la internacionalització, amb una dotació de 10 milions d'euros. Creiem fermament en la col·laboració publicoprivada i aquesta acció coordinada ens permetrà guanyar capacitat, alinear esforços i maximitzar els resultats.

Una cinquena: reforcem el servei de creixement empresarial amb 4,5 milions d'euros per tal d'impulsar l'augment de la dimensió de les empreses catalanes i per tal d'ajudar-les a tenir més capacitat d'internacionalització i també de resiliència.

I una sisena i darrera: destinem uns 4 milions d'euros a bonificar projectes de diversificació de mercats tant als Estats Units com a la resta del món a través de totes les oficines exteriors que té Acció.

Però també, avui, vull destacar com aquest suport no només és quantitatiu, amb més recursos per ajuts directes. També reforcem el suport qualitatiu al que representa l'acompanyament, tant des d'aquí com des dels professionals d'Acció sobre el terreny a través de les xarxes d'oficines d'Acció que tenim a l'exterior. De fet, activem bonificacions per a projectes d'internacionalització d'empreses a través de la xarxa d'oficines d'Acció. Per tant, reforç econòmic i reforç de serveis amb alt valor afegit per a les nostres empreses.

Són mesures que creiem encertades per diversos motius que ja hem apuntat. Estan alineades o complementen allò que estan fent d'altres administracions, com els hi deia abans. Es corresponen amb les necessitats que les empreses reclamen, per exemple, amb les que una recent enquesta de l'Icex situava com a prioritats. És una resposta de país. Anem alineats amb els agents de suport a la internacionalització.

És una resposta flexible per poder adaptar-se a les noves eventualitats, i ens agafa en un context econòmic favorable. No oblidem el creixement que ha tingut la regió de Catalunya dins d'Europa. Ha sigut la regió que més ha crescut: en l'any 24 –tots vostès ho saben–, un 3,6 per cent. I això fa que el moment sigui favorable per dur a terme totes aquestes accions que jo els explicava abans.

Vaig acabant. Des del Govern estem compromesos i estem preparats per acompanyar les empreses davant d'aquest repte. El que ha succeït amb la guerra dels aranzels demostra que Estats Units avui dia és imprevisible. I aquesta imprevisibilitat el que ha de fer per tots nosaltres és convertir-nos en previsibles i, sobretot, previsors. Aquella dita de no posar mai tots els ous al mateix cistell cobra ara més rellevància que mai. Estats Units ha de ser el mercat de sempre adaptat al que acabi quedant, que ja veurem que és i que avui dia no ho sabem, però cal que les nostres empreses aprenguin, sàpiguen, les ajudem a potenciar la diversificació de mercats com Xina, Japó, Corea, Índia, Singapur, Orient Mitjà i tants d'altres.

Tenim confiança en el teixit productiu català, que sempre ha demostrat la seva resiliència davant de totes les crisis. Ho va fer amb el Brexit, ho va fer amb la covid-

19, amb la guerra d'Ucraïna, i ara ho farà de nou amb la guerra comercial provocada per l'administració dels Estats Units. Hi tenim confiança, i tenim i volem tenir tot el diàleg social, tota l'entesa i tota la mà estesa. Evidentment, molt evidentment, també amb tots vostès.

Restem a la seva disposició per a qualsevol aclariment i els hi dono totes les gràcies per la seva atenció.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, conseller Sàmper. És, ara, el torn per a la intervenció del conseller delegat de l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa, el senyor Jaume Baró. Té vostè la paraula.

Jaume Baró Torres (conseller delegat de l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa)

Moltes gràcies. Diputats i diputades, bona tarda i gràcies per la invitació a aquesta comissió d'Empresa i Treball, ja que diferents grups han demanat aquesta compareixença per conèixer l'impacte de la política comercial dels Estats Units i les mesures de resposta. També s'han fet propostes de resolució per presentar al Parlament l'informe detallat d'aquest impacte, que intentarem respondre, en part, avui.

La meva intervenció abordarà una visió global del comerç de Catalunya amb tot el món, un focus en el comerç de Catalunya amb els Estats Units, explicant la seva evolució i fent focus sectorial i de producte i territori, una explicació de l'impacte potencial per a Catalunya de la política aranzelària de l'administració Trump i quines són aquestes estratègies empresarials per minimitzar l'efecte negatiu dels aranzels. I també, més enllà dels ajuts que ja ha comentat el conseller, quines altres solucions donem a les empreses des d'Acció. I també, com comentava abans, estem cuinant perquè cada dia van canviant les coses.

Sobre el tema de les relacions comercials de Catalunya al món, escrivia el poeta britànic John Donne, el segle XVII, una famosa frase que «cap home és una illa», amb la idea metafísica de que ningú pot seguir el seu camí sense d'altres, ja que

tots estem connectats. Doncs podríem extrapolar la frase i dir que cap país és una illa, en aquest sentit metafísic, ja que qualsevol cosa que passi al món afecta potencialment qualsevol país i la seva economia. I això és molt evident en l'evolució del comerç internacional els darrers anys. I m'agradaria començar amb aquesta visió més àmplia.

En els darrers anys, hem vist que Catalunya ha tingut un fort impuls del comerç exterior i, com que les coses que passen al món ens acaben afectant, s'ha produït una reorientació important dels fluxos comercials després de la pandèmia i de la guerra entre Rússia i Ucraïna. En concret, les exportacions catalanes han pujat un cinquanta per cent en el període 2020-2024, fins a superar els 100.000 milions d'euros, xifra repetida el 23 i 24. Veurem el 25 amb tota aquesta afectació, però que va ser la primera vegada que trencava un llindar d'exportacions. Les importacions, també, com podem veure, han augmentat un 46,8 per cent, fins a superar els 110 milions d'euros.

I dins d'aquesta reordenació que comentava, el que és important és aquestes relacions comercials han perdut pes amb la Xina i amb Rússia i l'han guanyat amb els Estats Units i amb la Unió Europea, i han crescut a l'Índia, el Vietnam, Turquia, el Marroc o Mèxic, com poden veure. Això és important perquè aquest és el canvi que es va provocar, sobretot amb la pandèmia, com comentava ahir..., la guerra d'Ucraïna.

Si entrem més en un altre concepte que crec que és important, és qui realment està exportant a Catalunya. A l'hora d'exportar, a Catalunya trobem empreses que exporten esporàdicament i empreses que ho fan de forma regular. Què vol dir que exporten de forma regular? Doncs vol dir que ho fan durant quatre anys seguits, i a Catalunya en tenim 18.345. Què fan i què representen? També és important, i abans ho comentava el conseller. Representen el trenta-tres per cent de les empreses exportadores regulars que hi ha a Espanya. Aquestes 18.345 empreses exportadores regulars són les que concentren gairebé el noranta-cinc per cent de les exportacions catalanes. Com podeu veure en el quadre, tenim un total de 29.000 empreses esporàdiques i les divuit mil empreses regulars. Per situar també la seva magnitud, les cent primeres empreses exportadores regulars representen gairebé el

cinquanta per cent de les exportacions i les mil primeres, més del 75. Per tant, és molt important i són cabdals aquestes empreses dintre de les exportacions catalanes.

Si entrem i fem el focus de les relacions Catalunya - Estats Units, el primer missatge és que, igual que veiem per al global, el comerç de Catalunya amb els Estats Units mostra un impuls important després de la pandèmia i, sobretot, després de la guerra entre Rússia i Ucraïna. Concretament, les exportacions catalanes als Estats Units han pujat un setanta-nou per cent en el període 2020-2024 i les importacions s'han més que doblat, més del cent tretze per cent.

Veiem un creixement tant d'exportacions com d'importacions, que és més alt en la relació Catalunya - Estats Units que en la relació Catalunya - el món. Si mirem el darrer any, 2024, les exportacions pugen 19,3 interanual, amb un fort impuls al desembre per l'anticipació de les empreses davant de la previsió d'imposició de potencials aranzels per part de l'administració Trump.

Faig un incís. Les últimes dades d'exportacions que vam tenir a finals d'any..., no semblava que anàvem a arribar als 7.000 milions d'exportació. L'avançament de les exportacions catalanes..., vam poder dir que en dos anys seguits hem pogut trencar el llindar dels 7.000 milions. És a dir, tenim unes exportacions avançades 2024 als Estats Units. Anem bé. Anem bé aquests dos mesos, però, creiem, eh?, tot intuïm, que això no sé si ho mantindrem.

Val a dir, aquesta anticipació continua a principis del 25. És el que volia dir. Les exportacions catalanes a l'exterior augmenten un 12,7 per cent fins al febrer, molt per sobre del global d'exportacions catalanes. 1,6. Això no obstant, al segon trimestre previsiblement cauran.

En tot cas, parlem d'un soci comercial amb una importància creixent. De fet, actualment és el cinquè soci comercial. Parlem de soci comercial si sumem exportacions més importacions a Catalunya, quan el 2019, doncs, n'era el setè. A més, hi ha més de 3.100 empreses catalanes que exporten regularment als Estats Units, el que suposa un 17,2 per cent del total d'empreses exportadores regulars, les divuit mil que comentàvem anteriorment.

Les empreses exportadores regulars als Estats Units representen la major part de les exportacions catalanes. Això és habitual a Catalunya, és habitual a qualsevol comunitat autònoma i a la resta d'Europa. En aquest cas, les exportacions de les cinquanta primeres empreses exportadores regulars a Estats Units representen gairebé el cinquanta per cent de les catalanes i les mil primeres, el vuitanta-tres per cent; una magnitud també molt alta, si bé amb un pes relatiu inferior al global de les exportacions catalanes.

Si passem a l'òptica sectorial, i ho avançava abans el conseller, els principals sectors exportadors catalans als Estats Units són les indústries químiques, els productes farmacèutics, la maquinària, l'agroalimentació i la metal·lúrgia i els productes metàl·lics. De fet, la quantitat total d'exportacions, i segurament ho han comentat abans amb el conseller i ha sortit moltes vegades en premsa, són aquests 4.351 milions d'euros que exporta l'empresa catalana. Aquests cinc sectors representen conjuntament el setanta per cent de les exportacions catalanes als Estats Units.

Però, més enllà dels sectors, una altra mirada que és complementària és fer-ho per producte, perquè, al final, quan exportem, exportem productes amb un codi Taric. Per tant, si desagreguem i anem al producte, sí que tenim aquí una llista que us hem preparat, perquè cal ficar-se més en els productes concrets. I aquí també hi ha una rellevància i algunes reflexions que podem fer. Així, trobem aquí productes com la perfumeria i cosmètica, els productes farmacèutics, la maquinària i les motocicletes, els reactius de diagnòstic, l'oli d'oliva, el vi i el cava, la joieria, els sucres, els extractes vegetals, peix i eines de metalls comuns. Incís: les dades s'agafen de duana, eh? Són dades objectives de duana. Es tracta de productes per als quals els Estats Units representen una part significativa del total de les seves exportacions.

També, alguna vegada, alguna de les formacions polítiques ens ha demanat l'impacte territorial, és a dir, aquestes empreses al territori de Catalunya quines són i on són..., es distribueixen? He intentat fer un exercici perquè també..., per compartir les afectacions territorials. I permeti'm que faci aquest apunt metodològic, perquè segurament, a vegades, ho hem fet a través de província. Dit això, Barcelona seria la més afectada. Té una lògica bastant «aplastant», per la política proteccionista del president Trump, ja que concentra al voltant del vuitanta-cinc per

cent de les exportacions catalanes als Estats Units. Addicionalment, els Estats Units representen el 4,7 per cent de les exportacions totals de Barcelona, el pes més alt de les quatre províncies.

Les exportacions als Estats Units de la resta de províncies són molt menors. Tarragona és la segona província més afectada per volum exportat, 374 milions, el

Fitxer 13CET4

8,6 per cent del total de Catalunya. Girona representa el 4,6, uns 200 milions, i Lleida el 2,8, 121 milions. De fet, el pes que representen les exportacions d'aquestes tres províncies als Estats Units és inferior a la seva contribució global a les exportacions catalanes.

Hem intentat fer un exercici que crec que també pot ajudar a entendre, que és analitzar els productes més afectats per demarcació. Insisteixo que parlem d'aquells productes que tenen un grau d'exposició *més alt* al mercat dels Estats Units. En el cas de Barcelona, la corona metropolitana, els més afectats coincideixen amb els totals de Catalunya, que concentren el gruix d'exportacions. En el cas de Tarragona, que té molt clar, doncs, el pol petroquímic, que ha aparegut el cas de l'oli del mercat dels Estats Units, acapara el disset per cent del total d'oli d'oliva exportat per Tarragona, i també és rellevant el vi i el cava i el peix. Pel que fa a Girona, les aportacions estan concentrades en maquinària, amb alimentació, pintures, colorants. I en el cas de Lleida, les exportacions es concentren al sector agroalimentari, en especial l'oli d'oliva, que representa el seixanta-set per cent de les exportacions lleidatanes als Estats Units.

Per cloure aquest apartat de relacions comercials, crec que també és important que destaquem i fem una mica de secció de les importacions, on veiem que els principals sectors importadors catalans als Estats Units són el petroli i el gas natural, els productes farmacèutics, les indústries químiques i l'agroalimentari. Sobretot, destacar que és rellevant la dependència del combustible provinent dels Estats Units, que ha guanyat pes en les importacions energètiques de Catalunya, fruit de

les sancions imposades a Rússia arran del conflicte a Ucraïna que han obligat els països europeus a trobar proveïdors alternatius.

I ara, el conseller ha presentat una visió general de l'estat de situació de la política aranzelària dels Estats Units i, simplement, volíem remarcar que estem en un moment en el qual els anuncis van apareixent i no sabem com pot evolucionar la situació. Com tots sabeu, sembla un partit de futbol que hem de saber *minuto y resultado* en cada moment, en quin moment estem de la pel·lícula? Hem intentat fer un quadre per poder analitzar-los i també dir-vos algunes conseqüències que ja veiem que això canvia.

Lo primer de tot és que parlem de que és un impacte directe a la totalitat de les exportacions catalanes i a la totalitat de les empreses exportadores, que són els sectors..., productes que ja hem vist. Cal tenir en compte també els impactes indirectes, que poden superar els directes, ja que derivats de la major exposició als principals socis europeus als Estats Units.

Aquí teniu un quadre que és de quan es va posar en marxa el primer avís el març del 2005, amb els aranzels universals del vint-i-cinc per cent, bàsicament a la sèrie de l'alumini, els vehicles i els parcs dels vehicles. L'abril del 2025 teniu l'ordre ministerial del 2 d'abril, que és el famós dia de les taules amb el menú, en què hi ha un aranzel mínim del deu per cent a totes les importacions als Estats Units, en vigor des del 5 d'abril. Això és, ja, una realitat, un deu per cent. Independentment del que seuguin les posposades, aquest deu per cent existeix actualment, ja està afectant.

I els aranzels recíprocs, que és són taules del menú que va presentar dient «recíprocs», entenent ell que és el que afectava a cada país i, per tant, ell marcava un preu, eh? Per a Espanya li considerava l'IVA com un preu i ens «enxufava» un vint-i-un per cent. I aquests aranzels recíprocs, aquesta llista de setanta-cinc persones, estan posposats noranta dies, fins al 9 de juliol, com comentava el conseller anteriorment.

En el cas de la Xina, després d'una política de [#04.18], bàsicament d'una escalada calenta entre els dos països, al final, s'han adonat que havien paraltzat el món i que el que havien de fer era baixar-los. Van quedar amb un acord de trenta-deu i, vull dir, pensem-nos-ho. Perquè, realment, havien paraltzat el món.

En el cas de les unions de la Unió Europea, com aneu seguint també, hi han negociacions obertes i hi han ofertes per part de la Unió Europea per intentar trobar també un equilibri. Al final, ens trobem amb un estil molt de negociació entre l'administració Trump i la resta del món.

Les estratègies... Perdoneu que encara m'he «liat», aquí. El que és important, com deia, era l'afectació que anaven amb aquests 4.350 milions d'euros i les 3.160 empreses exportadores. Els sectors els hem explicat, els productes també, però després hi ha, que no es diu massa, els impactes indirectes. Darrere d'aquesta primera corona, al darrere, hi ha totes les cadenes de valor de les nostres empreses catalanes. I no només això, sinó les indirectes. Tenim moltes empreses catalanes que estan exportant a Europa i que d'Europa van a Estats Units. No estan en aquestes dades. Aquí només tenim les dades directes d'exportació als Estats Units.

És a dir, com està..., com ens influenciarà que aquestes primeres empreses de primera corona, que les tenim localitzades, tinguin una baixada de la demanda? Com provocarà la cadena de valor interna de la petita i mitjana empresa catalana? Com afectarà aquella empresa que està exportant als Estats Units, que és un seixanta per cent de les nostres exportacions catalanes, que després té un destí als Estats Units? Penseu que nosaltres tenim un 4,7 per cent d'exportació als Estats Units. Països com Alemanya i França estan al deu. Això vol dir que és el doble d'exportació. Per tant, directament ens afectarà a totes les empreses, segur. D'alguna manera ens afectarà a totes les que tenen relació amb una cadena de valor, sobretot industrial.

De fet, el que estem mirant ara és que aquest clima d'incertesa... Apostem per dues estratègies: que les empreses diversifiquin i que aprofitin els acords comercials com a apostes estratègiques. Les empreses catalanes hauran de diversificar l'exportació a altres països, en especial a aquells amb majors perspectives de creixement i d'oportunitats, com l'Índia o països del sud-est asiàtic o l'Àfrica, i també s'haurà de valorar la localització de filials als Estats Units, així com aprofundir en el mercat europeu. Caldrà prestar especial atenció a l'impuls de potencials acords comercials que la Unió Europea pugui signar amb tercers països per poder aprofitar els seus avantatges i els ja vigents.

Per àrees geogràfiques, destaquen Amèrica –recordem: acord de lliure comerç vigent amb Canadà, Mèxic, Colòmbia, Perú i Xile, i pendent de ratificar l'acord del Mercosur–, Àsia i Oceania –acord vigent amb Japó, el Vietnam, Singapur i Corea del Sud, i en negociació amb l'Índia, Indonèsia, Filipines, Malàisia, Emirats Àrabs i Austràlia– i amb l'Àfrica –acord de lliure comerç vigent amb Algèria, Marroc, Egipte i Sud-Àfrica, i en negociació l'acord amb Kènia.

I per acompanyar-les en aquests reptes, disposem d'un instrument, que és Acció,z que, a banda dels ajuts que ha apuntat el conseller, també ha posat en marxa serveis d'alt valor afegit, com pot ser la creació dels serveis [#08.03] als Estats Units per oferir assessorament a mida segons les peculiaritats de cada empresa: mesura el nivell d'exposició als canvis de política aranzelària estatunidenca i dona recomanacions per anticipar-se. O les oficines d'Acció als Estats Units, que han adaptat els seus serveis de suport a les empreses catalanes a la nova política aranzelària. I ho faran per facilitar la implantació física d'empreses catalanes als Estats Units, si és necessària, per trobar socis i canals de comercialització sobre el terreny o per optimitzar els seus processos de distribució i logística, entre d'altres.

També hem posat en marxa un espai web i tota una sèrie de, com comentava el conseller, píndoles informatives. Fem una activitat molt «xula» que es diu «Aranzels al dia», que ens queden dos vegades, amb totes les empreses que vulguin, i els hi expliquem quines són les novetats, ja no només dels serveis que pot oferir Acció, sinó què ha passat aquella setmana. Com que passen coses cada dia, expliquem a les empreses... Crec que un dels deures que nosaltres hem de fer és informar les empreses en cada moment, en quina situació estan.

També hem dissenyat un pla de visites proactiu i personalitzat arreu del territori per acompanyar les empreses en l'elaboració de plans de contingència i fer-ho també acompanyats, també, de l'Institut Català de Finances. I tenim previst, també, més d'un centenar d'actuacions internacionals com poden ser missions, viatges de prospecció, etcètera.

Simplement, el que els volem transmetre, en aquest cas, que el món ha canviat. La geopolítica ens afecta a nivell econòmic, ens afecta a les nostres empreses. La primera corona és la de les exportadores. Ens afectarà a la cadena de valor. I el que

hem de fer com a país és ajudar les nostres empreses a trobar quin serà el nou equilibri. Quan jo estudiava Economia, hi havia una teoria, que era la teoria de jocs –no sé si ho coneixeu– o de l'equilibri de Nash. Hi havia una pel·lícula que és una *mente prodigiosa*, en la qual és que era una branca de la matemàtica aplicada que estudia les situacions de cooperació i conflicte entre dos o més jugadors, i que el més famós és el dilema del presoner. Estem jugant una partida semblant a aquesta. Van passant coses i hi ha moviments. Cadascú es mou i cadascú ha de veure quines repercussions té cada moviment. Ho estem prenent d'aquesta manera, analitzant els moviments per intentar trobar aquest equilibri que pugui ajudar les nostres empreses i, al cap i a la fi, els nostres llocs de treball.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor Jaume Baró. Ara és el torn dels diferents grups parlamentaris, que començaran a intervenir, en aquest cas, seguint els grups proposants, eh? I que, en aquest cas, són el Grup Parlamentari de Junts i els Comuns. Per tant, per un espai de quinze minuts. I recordar que poden fer preguntes, si les tenen, de manera particular a cada un dels compareixents, perquè així ho vam acordar quan vam, doncs, decidir que fos compareixença conjunta, eh? Per un espai de quinze minuts, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Moltes gràcies, president. És un luxe tenir quinze minuts, però segur que em quedo curt i encara necessitaré més.

Bé, primer de tot agrair al conseller i al secretari o, en aquest cas, conseller delegat d'Acció, doncs, que avui ens hagin vingut a explicar amb bastant luxe de dades, tot i la limitació del temps. Però també estic d'acord amb el conseller que potser és massa d'hora per prendre decisions i, per tant, avui podem fer una primera valoració, però potser caldrà fer-ne una altra d'aquí a un temps i veurem cap a on va tot plegat, eh?

El primer que vull dir és que el tema que avui parlem no és un tema de Catalunya, és un tema del món, ja s'ha dit, global, però que sobretot el nostre aliat és la Unió

Europea i, per tant, aquella solució que nosaltres triem, òbviament, ha d'estar alineada amb la Unió Europea. I, d'alguna manera, una primera pregunta que li vull fer al conseller és fins a quin punt estem connectats amb la Unió Europea, perquè, home, som un dels quatre motors europeus, eh? Per tant, no estaria de més que tinguéssim una via directa i ràpida amb la Unió Europea. Per tant, no sé com això s'està gestionant. Jo alguna vegada li he dit a vostè que vostè és l'Estat a Catalunya pel que fa a representar les empreses. Per tant, escolti'm, a l'Estat espanyol la part més industrial és Catalunya, doncs nosaltres hem d'estar a primera línia, eh? I a Europa no som el primer, però som dels primers. Per tant, hem d'estar a primera línia amb tot això.

De moment, ja s'ha explicat, aquí el que ens fa més por a tots són, sobretot, les pimes. No només, eh?, però sobretot les pimes. I, per tant, hem de veure com se'ls ajuda. I jo entenc que vostès ja estan fent el que ens han explicat, un pla que pot ser útil, però dependrà de com vagi tot. O sigui, que lo que sí que li he d'actuar ho estan fent. Es poden equivocar més o menys; també, si fóssim nosaltres ens podríem equivocar més o menys perquè hi ha molta vulnerabilitat, però, en tot cas, s'està actuant i això és digne de dir. Per tant, endavant.

El que trobo a faltar és l'impacte en aquest moment, eh? Perquè vostès sí que tenen connexió amb les empreses. No ho sé, eh?, una enquesta –no sé si n'han fet alguna– de saber en aquest moment què està passant. Per exemple, ens deia el senyor Baró que les exportacions de gener i febrer van bé, però pot ser un excepte d'anticipació, perquè han anat, d'alguna manera, omplint els magatzems per lo que pugués ser, no? Però, en general, tenir un termòmetre de què està passant a les empreses, si hi ha preocupació, si no n'hi ha. Jo tinc les meves fonts d'informació, però no són les del Govern. Per tant, m'agradaria saber des del punt de vista del Govern si veuen o si tenen informació, doncs, quina és aquesta...

I, després, per sectors, que és veritat que no és el mateix l'automoció, que té un vint-i-cinc per cent, o algun altre –l'oli, etcètera– com pugui ser, doncs, els farmacèutics, que estan al zero. Vull dir que n'hi ha alguns que, evidentment, no tenen impacte i altres que sí.

I han dit vostès que això suposa un impacte sobre les exportacions del quatre i escaig per cent. Sobre el PIB és un u per cent, eh? Un u i alguna cosa, eh? Un u i mig, gairebé. Vull dir que no és menor. No és un drama, no és menor l'efecte directe. També estic d'acord que hi ha un indirecte que no sabem quan pot ser, però, per tant, això és important.

També trobo a faltar un cert missatge de confiança. És a dir, l'empresariat català, que les ha vist de tots colors al llarg de la història, sempre se n'acaba sortint de tot. La prova, i no sé si s'han mirat bé el gràfic que ha presentat les exportacions històriques des del 2010, és que la covid el que ha fet és que canviï la pendent. És a dir, ja creixien les exportacions any rere any, però arriba a la covid, evidentment hi ha una baixada, però de cop i volta canvia la pendent i des de la covid no hem fet més que pujar amb una pendent molt més elevada. Per tant, els catalans, l'empresariat català i el

Fitxer 13CET5

treballadors no me'ls vull deixar, però el conjunt del sector empresarial ha aprofitat la covid per sortir reforçats.

Jo m'atreveixo a dir que molt probablement sortirem reforçats aquí i, per tant, veig que diu que sí amb el cap el senyor Baró, doncs, diguem-ho, diguem-ho, perquè un missatge de confiança és important. I confiança, no en el sentit de dir no cal que fem res, que ja ho tenim tot fet. No, en el sentit de dir, escolta'm, estem segurs que com a país ens en sortirem i, a més a més, tindrem el govern pel que calgui per ajudar allà on calgui. Però jo crec que aquest missatge de confiança és important que el puguem donar. Venim d'un 3,6 per cent de creixement del 24. La Cambra de Comerç, l'última previsió és del 2,7 per cent per a aquest any, 2,4 per al següent. Home, ja voldrien molts estar en aquests nivells, no?, a Europa. Per tant, de moment, confiança.

Per què tenim aquesta confiança? Doncs perquè som un país, tenim una estructura empresarial molt resilient i, també s'ha dit, molt diversificat. I això no n'hi ha tants de

països que tinguin aquest nivell de diversificació com té Catalunya, que és un país petit, però fa de tot. I això, crec que ens fa molt i molt forts.

Què més? Va, llavors entro ja en altres temes més específics. També hem trobat a faltar, doncs, una aposta clara per la delegació exterior dels Estats Units. Això ja s'ha dit en el Ple. Ja ho hem dit en algun moment que justament s'ha trigat a nomenar el delegat, el senyor David Andrés, si no recordo malament. Però a més a més hem de dir que probablement no sé si és el perfil adequat, donada la situació que tenim avui amb Estats Units.

Jo li volia preguntar al conseller. Suposo que això no ho ha decidit vostè o sé que no ho ha decidit vostè, però si vostè creu que pel problema que tenim al capdavant amb els Estats Units, si el perfil que té aquest senyor és l'adequat, perquè jo m'he mirat el currículum. És un perfil que està molt bé a nivell de relacions internacionals, a nivell de drets humans, està molt bé. Un gran humanista, però no, que jo hagi vist, no té cap mena de perfil econòmic i estem en un moment en què aquest tema serà clau. Per tant, no sé si en aquest punt vostès creuen que el paper és l'adequat.

També crec que és el moment d'utilitzar les delegacions en general de l'exterior, que haurien de ser veritables estructures d'estat per vendre al món què és Catalunya. I no tinc clar si s'està fent prou o no s'està fent prou, perquè una mica en línia del que ja he dit abans, a part de ser un motor, un dels quatre motors industrials d'Europa, Catalunya és també un dels motors científics. Aquesta setmana que he estat al Supercomputing, deia que som un dels cinc que anem tenint el millor supercomputador d'Europa, però sens dubte som el referent d'Europa.

Home, doncs això no és menor. I això ho ha de saber. Ho ha de saber tothom a nivell internacional, tothom. Quan dic tothom, vull dir els inversors, els que busquen on implantar-se. Per tant, aquest tipus de coses jo crec que les hem d'anar explicant a tot arreu. Probablement som un dels millors llocs per invertir, això, el *Financial Times* ja ho ha dit en algun moment. Tenim, com deia, una de les economies més diversificades, competitives, perquè jo sempre dic, home, que a Catalunya venem, a fora de Catalunya, més del seixanta-cinc per cent del que fem. I jo aquí incloc la resta d'Espanya, no tant en una visió nacionalista, que també, però al final,

escolta'm, som capaços de vendre Espanya i a la resta del món el seixanta-cinc per cent del que fem. No hi ha gaires països al món que puguin dir això, eh?

Per tant, i això vol dir que som competitius, perquè la gent no et compra per simpatia, et compra perquè ets competitiu i fins i tot si mirem a la resta d'Espanya, probablement ens tenen més antipatia, per tant, si ens compren és perquè al final som competitius. A més a més, som una societat molt creativa i molt innovadora. Què vull dir amb això? Que som una mena de *chollo* i això s'ha d'explicar i s'ha d'explicar molt bé a tot arreu.

Per tant, crec que és el bon moment. Em consta que s'està fent, però, home, és un bon moment per fer ho d'una forma fins i tot molt més energètica, perquè és que ara tothom està mirant què fem els propers anys, on invertim, on ens instal·lem. Per tant, és el gran moment perquè nosaltres sortim amb les cartes, probablement de les més bones que hi ha a Europa i, per tant, crec que això s'ha d'explicar.

Què més? Ja he dit abans que..., o ho han dit vostès també, que ens agafa aquesta crisi en un bon moment, perquè venim d'un fort creixement, ho ha dit vostè, perquè tenim una economia molt diversificada. Perquè això, som competitius, però podem fer moltes més coses. Llavors, aquí, clar, un té la sensació de dir, home, tot aquest pla d'acció que vostès han explicat que està molt bé, i per què no el fèiem igualment sense la crisi dels aranzels? Per què no apostàvem més per la internacionalització?

I aquí els he de dir que en aquesta sala, en aquesta comissió, el nostre grup ha portat no fa massa una proposta de resolució per potenciar encara més les exportacions a Catalunya. Encara no hi havia el tema dels aranzels, o almenys quan la vam registrar, deu fer sis mesos, o sigui que segur que no hi havia tot el tema dels aranzels. Doncs, escolti'm, el grup que dona suport al govern va votar que no. Va votar que no. Per tant, jo crec que aquestes coses que ara s'estan fent per força s'haurien d'haver fet abans.

Aprofito ara per no oblidar-me'n, per fer una pregunta, en tot cas, al conseller delegat d'Acció sobre el pressupost que té ara Acció i el que havia tingut en els millors moments abans de la crisi. No sé si té les dades. Si les té, si hem recuperat aquell nivell o no l'hem recuperat i a quin nivell estem, perquè al final Acció és clau per la competitivitat de les empreses. Ja ho diu el nom, no?, però òbviament quan tenim

limitacions de pressupost o quan no tenim ni pressupost, és important veure on posem els diners.

Llavors, és clar, vostès estan molt tenallats pels partits d'esquerres que no són *business friendly* habitualment i fa que no tinguem uns pressupostos adequats per poder fer les polítiques que necessiten les empreses. Però jo crec que aquí, hi insisteixo, tot això que ara s'han vist amb la necessitat de fer hauria de venir de sèrie. Ho haurien d'haver fet abans. Ho haurien d'haver tingut ja molt més treballat.

I una pregunta també, que tampoc me'n vull descuidar, que li faig al senyor Baró. No sé si no... O té molt bona memòria o després no se'n recordarà de contestar-me, eh? Una altra pregunta que li faig és si té les dades de cada euro que invertim a Acció, quin valor afegit genera? Perquè clar, si tenim limitacions del pressupost, però resulta que posant un euro a Acció ens generes tres o en generes quatre, doncs, potser és dels que estan més ben invertits.

Per tant, insisteixo, i com que aquí també hi ha grups d'esquerres que sempre es preocupen molt de protegir, i ho entenc molt bé, la gent que pateix, però també a vegades ajudant les empreses a que vagi bé, generen llocs de treball. Per tant, també protegim la gent que necessita treballar i, a més a més, generem més valor afegit, més impostos i a la vegada també recollim els fruits d'aquesta inversió. Per tant, jo crec que aquest tema també és important.

Una altra cosa que hem demanat nosaltres aquí amb una proposta de resolució no fa gaire, és un pla per potenciar els polígons industrials i també se'ns ha votat que no. I clar, quan estem parlant que hem de reindustrialitzar Catalunya i ara en aquest moment hem de portar el màxim d'inversions cap aquí, no sé si vostès porten gaires inversors a passejar pels polígons, però hi ha polígons que no els hi pots portar, perquè fan pena. I llavors això hem de començar a fer que els polígons facin goig com a altres països d'Europa.

També no fa gaire, em sembla que va ser el darrer Ple, el nostre grup va presentar una moció, en aquest cas, per potenciar la marca Fet a Catalunya. Per què? Doncs perquè estem en un moment que, insisteixo, Catalunya és un dels millors llocs a nivell de motor industrial i econòmic, doncs, home, hem de vendre'ns, no? Tothom es ven, tothom. Els italians es venen, els alemanys es venen, els americans es

venen. Nosaltres també ens han de vendre i també se'ns ha votat que no. Bé, doncs escolta'm.

En definitiva, els he parlat de tres propostes que hem fet per potenciar la tasca del departament que se'ns ha votat que no i que nosaltres no entenem i que som el partit alternatiu i si, quan fem propostes que són lògiques, se'ns vota que no, doncs penso que això, en tot cas, no diu molt de l'actual govern.

En tot cas, i vaig acabant perquè ja veig que el comptador va ràpid. Nosaltres el que necessitem, independentment del que passi ara, perquè no sabem el que passarà. Jo soc optimista. Jo crec que la tàctica de negociació ens agradarà més o menys, però el senyor Trump haurà aconseguit el que volia, que és un aranzel moderat amb Europa i un aranzel una mica més alt amb la Xina, perquè són els que realment els hi estan fent la competència. Si això acaba així, si això acaba així, que ja veurem, nosaltres al final amb un deu per cent no és un drama i, al final, jo sempre dic que això s'acabarà repartint entre l'importador, entre el consumidor i entre l'exportador, per tant un tres cada un, escolta'm, no és cap drama, és assumible si acaba així. Però en tot cas, el que hem de fer és veure com recolzem des del govern a les empreses perquè siguin més competitives, perquè les exportacions vagin creixent.

I aquí torna a ser una mica el mateix discurs d'abans del *business friendly*. Fiscalitat, com pot ser que l'IRPF aquí sigui el més alt d'Espanya? Si ha de venir una empresa de fora i situar-se a algun lloc d'Espanya, doncs escolti'm, Catalunya no és el millor lloc. Inspeccions, la comunitat autònoma amb més inspeccions a les empreses, sense cap mena de dubte. La jornada laboral respecte a altres països tampoc anem bé amb el ritme que portem. La burocràcia no en parlem, perquè és un drama, tots ho sabem. Mesures per contenir l'absentisme; se'ns ha disparat i no veig que s'estigui fent res al respecte i és un tema que hem portat aquí també, a la comissió, perquè ens preocupa moltíssim. La formació, no acabem de veure que, tot i que s'estan fent coses, que sigui el que necessiten les empreses, perquè les empreses segueixen dient que no troben personal, no troben personal qualificat. I ja no dic amb tot el que és recerca, desenvolupament i transferència del coneixement.

Per tant, si de veritat volem, més enllà de la crisi, ser un país competitiu, que no li facin por aquest tipus de coses, el que hem de fer és potenciar el sector empresarial,

ajudar a les empreses i les empreses no se senten ajudades per aquest govern. L'anterior tampoc, eh?, perquè és poc *business friendly* pel que ells necessiten o voldrien. Per tant, crec que aquí encara tenim una oportunitat.

I acabo amb aquests vit-i-vuit segons amb algunes preguntes. El conseller Sàmper ha anunciat aquests cupons, per exemple, ha dit totes aquestes mesures, si al final queda en re, es mantindran o es tirarà enrere tot això? I després, com estan? Ja li he preguntat abans, però per si no recordar-li: Com estan gestionant aquesta moratòria amb la Unió Europea? Quin tipus de relació hi ha? I, si volia dir que Junts a Madrid hem aconseguit que el vint-i-cinc per cent d'aquests 14.000 milions d'euros vagin a Catalunya perquè és el nostre pes, home, crec que és digne també que ho diguem, que això també ho podien haver demanat vostès, però no ho van fer.

I al senyor Baró em sembla que les dues que li volia fer ja li ha fet, el multiplicador i.. ah, això, l'última. Si han valorat d'alguna manera alguna estimació de, en cas que es mantinguin els aranzels, que suposen quant a recaptació, perquè això són ingressos i què en farien d'aquests ingressos?

Moltes gràcies i disculpi per aquest mig minut, president.

El president

Gràcies, senyor Canadell. És ara el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula el senyor diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I gràcies, senyor conseller i el conseller delegat d'Acció per la compareixença d'avui. És cert que aquesta compareixença la vam demanar en un moment determinat en què, quan era una certa urgència respecte del moment en què ens trobàvem, de la mateixa manera que ho va fer el Grup Parlamentari de Junts, però d'ençà de llavors hem tingut oportunitat d'escoltar el govern quines eren les seves propostes en aquest pla.

I després també hem tingut una interpel·lació al mateix Ple per part d'Esquerra Republicana com una moció amb la qual jo crec que tots els grups vam tenir oportunitat de posicionar-nos respecte de la situació i com ho estava afrontant el

govern. Per tant, intentaré no repetir-me i no dir coses que jo crec que ja tothom hem escoltat i coneixem el posicionament, però sí reforçar algunes de les idees clau.

Jo coincideixo amb..., i que no serveixi de precedent, en part amb la intervenció del diputat Canadell en el sentit que són plans que efectivament haurien d'estar-se fent, no? O per què no hem aprofitat abans o què ha estat el que ha accelerat aquesta presa de decisions. I en això puc estar d'acord i en el sentit de dir que no ens ho podem plantejar com una qüestió conjuntural, conjuntural exclusivament. És a dir, quan parlem, el conseller parlava d'època de canvis, d'incertesa, sobtadament canvis. Jo crec que podem qualificar-ho de canvi d'època més que d'època de canvis, no? És un punt d'inflexió segurament aquesta qüestió de la política aranzelària, que segurament o no, ja veurem, però no tindrà les derivades que es podrien preveure en un principi. Hi ha molt de *farol* amb el que hi havia, però que sí que marca un punt d'inflexió en com ha de ser l'economia mundial d'ara en endavant i com decisions que es prenen des d'un nacionalisme, m'atreveixo a dir un feixisme, als Estats Units tenen una afectació directa a la nostra vida.

I la globalització que en molts casos, des del punt de vista del comerç i de l'economia, ha estat molt bona per millorar també la nostra economia local, doncs ara pot donar un tomb i especialment aquesta incertesa es pot traslladar a la ciutadania. I això és el que segurament més ens ha de preocupar. És a dir, en aquests temps de tanta incertesa, el govern, l'administració, les administracions i jo crec que els polítics en general, hem de mostrar certeses de cara a la ciutadania.

Deia que de forma..., han hagut les respostes necessàries, però com deia, conjunturals per part del Govern d'Espanya amb el pla de resposta i relançament comercial, aquests 14.100

Fitxer 13CET6

milions d'euros, la línia d'aval de 5.000 milions d'euros. Efectivament, no m'hi estendré. Són eines útils per esmorteir el primer impacte, sens dubte, donar oxigen a curt termini i des del Govern també el pla de defensa propi amb aquests objectius

similars i aquest paquet de suport que supera, com ha dit molt bé el conseller i ja havíem conegut, els 1.350 milions d'euros.

I deia que aquests plans, efectivament, són respostes necessàries. Però aquestes mesures són vitals a curt termini, però, com deia, són respostes conjunturals de bombers, d'apagar els focs, apagar aquest incendi immediat i ajudar les empreses a adaptar-se dins d'aquest sistema ja existent. Però per nosaltres creiem que no s'aborden fragilitats estructurals profundes que fan la nostra economia vulnerable. I hem de parlar també d'aquesta necessitat de la nostra sobirania econòmica.

Aquests xocs, com deia, es repeteixen amb massa freqüència i segurament es produiran encara amb més freqüència. No corregeixen la nostra excessiva dependència de mercats externs que són volàtils. No reforcen prou la nostra autonomia estratègica en sectors claus. No garanteixen que el suport públic serveixi per impulsar un canvi real i a gran escala cap a models més sostenibles ambientalment i més justos socialment i aquí, a risc de fer-me pesat, hi insistiré.

Simplificant, aquestes ajudes ajuden a l'economia a sobreviure dins del mateix sistema que ja tenim, que genera aquesta vulnerabilitat i que no transforma les seves bases. Com dèiem, aquest moment de canvi d'època el que cal és una visió i unes eines que vagin a l'arrel, que permetin aprofitar la crisi per un canvi de model real i estructural, que ho veiem, com sempre, a assolir la crisi com una oportunitat.

I, per tant, el pla deia, identifica correctament aquests riscos com la vulnerabilitat o com la pressió dels aranzels, i conté aquestes mesures, que són positives, però resulten encara insuficients pel que hem escoltat.

Deia a la meua interpel·lació i ara molt breument, ai, a la meua intervenció, a la moció d'Esquerra Republicana i ara molt breument, que el problema no és tant el que diu el pla, que està bé, sinó allò que no ho diu. Per nosaltres hi ha una manca evident de compromís amb la transició ecològica. No el veiem per enlloc. I, per tant, la situació d'emergència climàtica ens fa que totes les polítiques de forma transversal han de tenir incidència. Per nosaltres, insisteixo, hi ha una manca de compromís. Jo els hi demano que em diguin si és que efectivament sí que hi ha i, en aquest sentit, doncs, si es pot millorar.

No s'ha vinculat cap ajuda pública a requisits reals de sostenibilitat, com deia, i es manté una inèrcia que ignora completament els objectius ambientals. No hi ha incentius claus per impulsar una reindustrialització basada en energies netes ni cap aposta decidida per avançar cap a un model d'economia circular. Per tant, el que per nosaltres, hi ha una qüestió que, per nosaltres, ja la presidenta del meu grup, la Jéssica Albiach, ja va situar en el primer moment que el govern va presentar aquest pla és que no hem de perdre de vista els treballadors i treballadores d'aquest país. I, per tant, per a nosaltres una clàusula social irreversible i un blindatge de cada ajut públic és fonamental: la prohibició taxativa d'acomiadaments d'empreses amb beneficis. El compromís amb la contractació indefinida i de qualitat i la garantia de fiscalitat justa. Això és una cosa que ens afecta aquí, a casa nostra, que tenim la possibilitat de decidir aquí, a casa nostra i que no depèn de la política internacional.

Deia que és una oportunitat, aquesta crisi, per un canvi de model amb el que també hem plantejat el fons sobirà català. I és precisament aquí on rau la nostra proposta fonamental. Estem convençuts que aquesta crisi, per dura que sigui, ha de ser aquesta oportunitat per accelerar un canvi de model productiu que faci la nostra economia més resilient i justa. Tal com plantegem, és l'hora de mirar cap endins, no per aïllar-nos, sinó per construir la nostra resiliència de les nostres pròpies capacitats basant-nos en la cooperació i activant el nostre potencial col·lectiu amb visió de futur.

L'eina clau, aquest instrument transformador que proposem i aquest canvi de model, és la creació d'aquest fons sobirà públic del que hem parlat ja des de la primera compareixença del conseller Sàmpen en aquesta comissió, ja fa uns quants mesos, aviat farà un any. Aquest fons sobirà català va molt més enllà d'un simple instrument financer d'urgència, com el fons que se'ns ha plantejat dintre del pla, o de suport puntual.

Una aposta, nosaltres demanem una aposta estructural decidida per un rol central del sector públic en la reorientació de l'economia catalana, posant el focus de manera clara en la justícia social, en la sostenibilitat ambiental, en l'arrelament territorial i en la sobirania econòmica.

Els objectius estratègics d'aquest fons són el full de ruta d'aquesta transformació. Prioritzar la transició ecològica justa amb inversions en renovables distribuïdes,

economia social, agroecologia i mobilitat sostenible. Enfortir l'economia social i cooperativa. Reduir les desigualtats territorials i socials amb inversions prioritàries fora de l'àrea metropolitana de Barcelona i en zones vulnerables. I impulsar la innovació amb impacte social.

I ho demanem també amb una governança democràtica i transparent on els comitès d'empresa tinguin veu i vot real en les decisions d'inversions. La presència pública ha de servir, tanmateix, per afavorir la incorporació dels i les representants dels treballadors i treballadores als espais de governança de les empreses. I ho fan països com Dinamarca, Alemanya, Noruega o França. Per tant, no hem de tenir por a incorporar aquesta democràcia al món de l'empresa. Això no és no és intervencionisme radical, és intel·ligència econòmica, és estratègica i és democràtic.

I, evidentment, una mesura indispensable associada a aquest fons i, per tant, en citaré només aquestes dues accions, és la garantia de l'arrelament empresarial. Les empreses que rebin suport públic d'aquest instrument o d'altres similars s'han de comprometre amb el país. Proposem que estiguin obligades a retornar els ajuts rebuts si decideixen deslocalitzar la seva activitat principal per evitar l'especulació i per assegurar que els recursos públics generen un retorn real i durador per al nostre teixit productiu i per a l'ocupació.

En aquest sentit, creiem que cal que s'elabori una llei de mesures a favor de l'arrelament empresarial i contra la deslocalització empresarial. No ens limitem a reaccionar a la crisi aranzelària o a qualsevol altra que en els propers mesos puguin venir. El que proposem és anar a l'arrel, aquesta eina per aprofitar aquest moment de canvi i canviar.

El fons sobirà és la nostra aposta per construir una economia més resilient, perquè és més justa i més sostenible, perquè posa la vida al centre, perquè és més forta, perquè està arrelada al territori i perquè està controlada democràticament. És una proposta de país, és una eina per posar les institucions al servei del benestar col·lectiu i la justícia social.

I en conclusió, perquè vull escoltar també l'opinió en aquest sentit del conseller, més enllà del pla, dues accions concretes: Impulsar la creació del fons sobirà català abans d'acabar aquest any amb un debat parlamentari obert i ambiciós sobre el seu

disseny i governança; vull saber la seva opinió. I en segon lloc, la presentació d'una llei catalana antideslocalitzacions que inclogui la condicionalitat social, laboral, ecològica i ambiental per a totes les ajudes públiques, les derivades d'aquest pla, però qualsevol altre també.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies, president. Permeti'm, conseller, també secretari conseller delegat, gràcies per fer la compareixença en un moment especialment delicat o d'incertesa. No em puc estar de fer una prèvia, perquè el diputat Canadell sempre té una certa tendència a assenyalar les esquerres. Suposo que a autoafirmant-se com a conservador o com a polític de dretes. I és molt oportú, perquè ahir alguns dels que estem aquí vam tenir l'oportunitat de veure, d'analitzar la privatització d'una companyia pública d'aigua. Sí, sí, d'una companyia pública d'aigua. Aquell govern *business friendly*, en el mateix moment, va treure l'impost de societats. De successions, disculpi, disculpi, de successions. Si això és *business friendly*, que es pari el món, que em baixi, perquè vendre's lo públic per regalar diners als qui més tenen, amb tota sinceritat, em sembla que és una política econòmica molt equivocada.

Per això, quan s'ha fet una política econòmica diferent, passen coses que també contradiuen una mica quina ha estat l'afirmació del diputat Canadell, no? Som *business friendly* i fins ara no ho ha estat ni aquest govern ni, per descomptat, l'anterior. I això contradiu una mica les afirmacions anteriors. I és per on començo la meua intervenció. Catalunya té una economia robusta. Ha batut rècords en exportacions els darrers anys. Segur que el diputat Canadell dirà que és a pesar del govern. Però quina casualitat que quan es fan polítiques socialdemòcrates, quan es fan polítiques de redistribució, quan es fan polítiques que des del sector públic es dona suport a les empreses i als treballadors del país i es fa una economia robusta,

una economia sòlida, una societat que dona confiança i una societat que permet créixer col·lectivament a tots plegats.

I miri, si justament i per aquí volia començar, estem en aquesta compareixença és justament per combatre les polítiques dels sectors més conservadors del nostre planeta. Estem aquí per això i tota la vida, des dels sectors conservadors, se'ns ha parlat d'ordre i bon govern. Doncs Trump, ordre i bon govern, doncs no li sabia què dir-li. I de lliure mercat i mèrit, doncs què vol que li digui? Després de la fotografia que veiem ahir d'acords comercials multimilionaris, de presidents de països acompanyats del braç dels amics més milionaris del planeta que fan negocis amb aquells països amb els que el govern fa [# països 00:10:17]. Veiem Elon Musk signant acords juntament amb el president dels Estats Units. És clar, això no és lliure mercat, eh? Això no és *business friendly*. Això és una altra cosa. I malauradament, la dreta ha sigut molt sovint això i representa molt sovint això.

El que ha passat aquests, el que estem patint, és incertesa, inestabilitat i caos. Ho deia el conseller i ho comparteixo. I afegiria, a més, una altra cosa que és probablement més, més severa: És un atac als valors i el que significa la Unió Europea. És un atac directe a la Unió, a la Unió Europea. I en aquest sentit ens hem d'autoafirmar més que mai com a europeistes i hem de treballar més. I en aquest sentit comparteixo amb el diputat Canadell la necessitat de tenir una interlocució directa amb la Unió Europea per saber què passa, per saber què defensen i per estar, a més a més, opinant en allò que defensen, que defensem col·lectivament la Unió Europea.

Els deia, Catalunya és una economia robusta, no perquè ho digui el ministre d'Economia, sinó perquè ho és, diguem-ne. I en aquest sentit, jo crec que aquest missatge, que també parlava el diputat Canadell, de confiança i d'esperança, jo crec que des del Govern estic segur que el fan i s'ha de fer. S'ha de donar aquest missatge de confiança acompanyat, a més a més de mesures, algunes de les quals, doncs, s'han explicat.

Som una economia robusta i sòlida perquè som una economia també diversificada i també present territorialment al conjunt del país. No és una economia que estigui concentrada en una gran ciutat únicament o una gran metròpolis, sinó que el conjunt

del país, a totes les seves comarques hi ha projectes empresarials d'una solvència extraordinària.

Efectivament, s'han de..., davant del que està passant, que ben bé no sabem què és, amb concreció, perquè cada vegada passa una cosa diferent. De fet, jo crec que ha arribat a produir-se canvis abans que siguin publicats els anteriors, de forma que ens consta, per exemple, que hi ha algunes empreses que no s'atreveixen a exportar perquè no saben quan arribin quin serà l'aranzel que tindran, perquè pot ser diferent del que tenen quan han sortit. Això és un grau de caos i d'inestabilitat que és del tot insostenible. I, per tant, és bo que col·lectivament, com a societat i naturalment liderat pel govern, ens posem al costat del teixit empresarial, dels ciutadans i ciutadanes del nostre país per dir-los, escolta, el govern estarà al costat.

És en aquest sentit que des d'Esquerra vam arribar a un acord amb el Govern en l'àmbit del suplement de crèdit amb la incorporació de 300 milions per incorporar en el suplement de crèdit destinat al suport. Entenc que les quantitats de les quals ha parlat no estan incloses aquestes perquè aquestes, en principi, en funció de l'evolució de com vagin les coses, les acordarem en la comissió que tenim acordada, que aniran definint a on es dediquen cadascun dels recursos.

I nosaltres posem molt l'èmfasi, i això ens ha preocupat una qüestió, en la cadena de valor. És veritat i en Jaume Baró n'ha fet referència, el tema de la cadena de valor, però m'ha semblat que no tenien amb molta precisió quines eren les empreses que estaven afectades en aquesta cadena de valor. I això és fonamental tenir-ho, perquè sí que sabem els productes. Sí que sabem les empreses, els sectors, però hem de saber també quines, i localitzar-les, quines són aquestes empreses que participen de projectes, ja sigui en altres països europeus o directament els Estats Units, que també es veuen afectades i molt directament per això.

De fet, la nostra principal preocupació, l'acord a què vam arribar amb el govern, era justament aquesta dimensió i, per tant, en aquest sentit, estic segur que seguirem treballant. Efectivament, ajuts, préstecs, ajuts directes, ajuts també d'assessorament. Perquè justament aquesta incertesa i aquest caos en el qual ens ha instal·lat aquesta política econòmica dels Estats Units requereix d'assessorament per saber què està passant, perquè les empreses no tenen capacitat de saber

exactament *minuto resultado*. És a dir, on som en cada moment, perquè la incertesa és estratosfèrica. I, per tant, és fonamental aquesta línia d'assessorament permanent en sectors concrets com l'agrari, el sector del vi i de l'oli, el sector agroalimentari en general.

Aquesta idea de participar en la capitalitza

Fitxer 13CET7

de participar capitalitzant en determinades empreses em sembla que és molt rellevant per donar-los estabilitat i per fer-les créixer. Amb això ens agradaria, doncs... Crec que hi hauria d'haver, per la importància que té des del punt de vista de la presència de lo públic en el sector privat, una informació i un coneixement per part d'aquesta comissió de que és el que s'està fent.

També la diversificació en diferents àmbits, no?, mundials, a l'hora de poder exportar; els préstecs, molt rellevant, i la seva carència; la bonificació, que també es fa dels crèdits de l'ICF. Per tant, estar al costat, donar-los suport, a les empreses.

Promocionar els nostres productes. I, per això, per buscar nous sectors, per promocionar els nostres productes, per donar informació, per posicionar-nos bé, és important creure en les delegacions. Va ser un error destituir la persona que hi havia sense substitut el dia 31 de desembre, perquè després passen coses com les que passen, que et quedes sense delegat en un determinat territori i resulta que hi ha un caos estratosfèric en aquell país que requereix una presència del nostre país en aquell indret. I, des d'aquest punt de vista, em sembla que ha estat un error. I tampoc passa res per reconèixer que es produeixen, que es cometen errors.

Per tant, obrir nous espais i nous mercats, també dintre del propi país i dintre de la mateixa zona. És a dir, al Canadà, en aquest cas, doncs, requereix una presència econòmica i política, diguem-ne, del país allà.

Per fer tot això que s'ha de fer –per fer tot això que s'ha de fer–, segurament, hi hagi o no la crisi aranzelària, que no sabem exactament quina dimensió tindrà, és imprescindible el pacte nacional per a la indústria? S'acaba enguany. No en sabem

res i som al mes de maig, i això acaba. Jo crec que ha estat un instrument útil. Crec que ha estat un instrument molt positiu que ha marcat fites, que ha marcat consens, que ha fet que tots caminessin en la mateixa direcció. I en aquests moments no en tenim coneixement. Perquè això operi, ha d'operar... Després de l'estiu ja serà –ara els hi diré una frase que és bastant òbvia– setembre, però vull dir que setembre..., acaba, al cap d'un parell de mesos o quatre mesos, el pacte. Per tant, crec que anem una mica endarrerits amb això. I insisteixo que ha tingut, em sembla, molts i molts i molts i molts bons resultats. Li reitero que respecte d'això no en tenim coneixement.

I, després, és veritat que no es pot estar sol. Ha començat vostè fent..., el senyor Baró, fent una referència que sol no es pot estar. Tampoc al Govern. I, per tant, és bo que consensuï i que pacti, i que s'expliqui. I alhora s'ha de tenir estabilitat. I, en aquest sentit, jo crec que seria bo que els canvis que hi ha hagut al seu departament, que no han estat menors, que han estat molt i molt rellevants, no sé si impliquen o no impliquen uns canvis d'estratègia en algunes coses que van estar acordades. Recordo que una de les darreres comissions que hem fet va ser una llarga i profitosa respecte al SOC –hi érem tots plegats–, en la que s'explicava un pla molt robust, molt pactat, molt acordat amb molts sectors. I la persona que ens el va presentar ha estat cessada. No sé si això implica que hi ha un canvi d'estratègia o un canvi de rumb respecte al SOC, que estaria bé que ens l'expliquessin perquè el que ens van explicar era diferent. Era una opció, era una estratègia. La persona ha estat cessada i no sé si és que això implica un canvi de rumb del SOC amb relació a això.

Respecte de la política econòmica i empresarial del país, el SOC és un factor molt rellevant perquè té una dimensió que, miri, a nosaltres ens sembla que és important, que són els treballadors, eh? I, per tant, des d'aquest punt de vista, la seva formació, la seva orientació, és fonamental per a la seva prosperitat, també la de les empreses. I, en aquest sentit, seria bo tenir-ne coneixement també, com el canvi que ens sembla que ha estat més per una qüestió personal a la Direcció General d'Indústria. Crec que és bo conèixer això. Crec que és bo donar aquesta imatge d'estabilitat. I, en aquest sentit, doncs, també els ho traslladem.

Res més. Nosaltres estem oberts al diàleg, només faltaria. Em sembla que és molt rellevant el que tenim entre mans, la prosperitat de les empreses del nostre país, la

prosperitat del nostre país. Perquè, des de la nostra mirada, les empreses són els seus clients, els seus proveïdors, els seus treballadors i, naturalment, els seus empresaris i els seus accionistes, que configuren, doncs, la majoria del país. I, en aquest sentit, em sembla que és molt i molt rellevant que fem bé les coses i que les fem com més pactadament millor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I serà el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula la diputada Àngels Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Sí; moltes gràcies, president. Em dividiré la intervenció amb la senyora Casanova, eh?, que farà també preguntes amb l'Acció.

Jo voldria agrair la compareixença del conseller i del conseller delegat d'Acció per l'exposició que ens han fet, especialment totes les dades de l'impacte que això té amb la indústria i amb les empreses a Catalunya, i totes les mesures que des de la conselleria s'està previst prendre a l'hora de poder, com a mínim, pal·liar els efectes d'aquesta crisi fruit de la política aranzelària de Trump, no?

En aquest sentit, vull fer un esment també a la coordinació que hi ha d'haver amb estat i, naturalment, amb la Unió Europea, perquè és una política de caràcter internacional. Amb aquesta política, Trump trenca les regles del joc del comerç internacional. I no és només una qüestió puntual de la política aranzelària, sinó que hi han una sèrie d'efectes que generen una gran inseguretat. I, per tant, des del Grup Popular veiem i pensem que, quan s'està parlant dels efectes de la política aranzelària de Trump, hi ha un perjudici que ja és comú a les empreses, siguin o no exportadores, especialment les exportadores, i és la incertesa que han generat en tot el món econòmic. I vostès saben molt bé que la incertesa implica una parada, un fre a l'economia, i que tot això ho pot patir les empreses exportadores, naturalment, amb molta més intensitat, però el conjunt de l'economia de les empreses i del teixit productiu també el pateixen. Per tant, des d'aquesta visió, el mal ja està fet i aquesta situació d'incertesa ha d'anar, naturalment, implementada amb mesures del Govern

que generin confiança, de la Generalitat, de l'Estat i, per descomptat, de la Unió Europea amb caràcter global, amb una coordinació eficaç.

Tot i que nosaltres no tenim molt bona opinió d'aquestes mesures que ha adoptat el govern de l'Estat, les considerem insuficients. Creiem que cal implementar les altres mesures que també m'hi referiré amb vostè a Catalunya, perquè aquestes mesures donen resposta puntual a una situació d'emergència que genera un problema de liquiditat a moltes empreses, o pot generar aquest problema, a part de l'acompanyament, que també dediquen una part important del pressupost a donar serveis d'assessorament i acompanyament a aquestes empreses. Però tota la part de finançament és una resposta puntual que trobem encertada, però considerem que és del tot insuficient, no? Cal donar estabilitat i seguretat i, sobretot, coordinar.

I, després, també, refermar el vincle transatlàntic. Perquè és cert que la política de Trump és una política aïllada que afecta a tot el món. I jo li diria al senyor Elena que amb molta habilitat fa aquí una barreja de moltes situacions, equiparant pràcticament la política de Trump a la política del mercat, i és una excepció. La política de Trump no és una política que es pot generalitzar amb la defensa del mercat econòmic. I és una qüestió d'un home que, com a president dels Estats Units, utilitza l'arbitrarietat com a manera de fer política i els aranzels com un instrument de negociació. I això no té res a veure amb tot el que és la política de mercat que sustenta en tractats internacionals que durant molts anys han fet créixer l'economia de tot el món, i molt especialment tot l'eix transatlàntic.

I aquesta és la voluntat per la qual el Partit Popular fa defensa dels valors que defensen aquesta economia de mercat i en contra de la intervenció directa de molts partits d'esquerra, que el que..., interfereixen en el mercat, el distorsionen, i el que fan és decreïxer, no?, com ha passat a Catalunya en els últims deu anys, que hem perdut un punt del PIB. I, per tant, això és fruit d'aquestes polítiques d'intervenció en el mercat, que aposta per afavorir el que és el creixement econòmic i la intervenció tan potent que el que fa és sotmetre l'activitat econòmica, l'activitat política, i això el que fa és perdre competitivitat.

Per tant, amb aquesta visió, el Partit Popular el que considera i li diu al Govern de la Generalitat..., que articuli aquest marc de resposta que ens ha explicat avui i que el

complementi amb un marc de competitivitat. Perquè és cert que s'està donant assessorament a les empreses. Vostès han explicat l'impacte i, per tant, no em referiré a aquesta situació que vostès han detallat, però sí que dir-los que pal·liar els efectes per donar estabilitat i finançament... Hi ha una part molt important que ha de fer la Generalitat, i junt amb l'Estat: és reduir costos. Perquè és veritat que a l'empresa se li dona finançament, però, per altra banda, se l'asfixia amb uns costos que cada dia li costa més a una empresa tirar endavant pels excessius costos que té. Per tant, escolti, no queda taula rasa.

I això és una política que des del Grup Popular li demanem que incentivi i que impulsi: la part de la Generalitat, reduir impostos i costos burocràtics, però també per part de l'Estat que impulsin la reducció de les cotitzacions socials, perquè les empreses vostè sap molt bé que tenen una asfíxia de costos i cada vegada tenen més dificultats a l'hora de poder competir. I això és molt necessari articular-ho des de Catalunya i també des de l'Estat, perquè, si no, les polítiques que s'estan arbitrants per pal·liar aquests efectes són absolutament insuficients.

I quan parles amb les empreses afectades, una part que diuen és aquesta. I vostès ho saben perquè estic segura que també els hi han pogut dir, i tota la part de càrrega burocràtica, d'obligacions, d'excessiu intervencionisme que encara està i que vostès tampoc han alleugerat aquestes empreses és del tot necessari fer-ho, a part de, naturalment, obrir i acompanyar les empreses perquè tinguin més mercats. I també fer tota aquesta política amb la resta de l'Estat, no?, per obrir nous mercats.

Em deien l'altre dia en la Unió Europea que els que estan molt interessats són Canadà i també Austràlia. Vull dir que són dos, en aquest cas, mercats molt potents, a part dels que vostès han assenyalat, que s'estan movent bastant en la Unió Europea per poder interessar-se, no?, pels productes; que, a més a més, els que es fabriquen aquí o com a mínim tota aquesta cadena de valor. Perquè vostè ha dit que a part, naturalment, del químic, la farmacèutica, els aliments, tota la cadena alimentària, tota la part de petita i mitjana empresa de totes les cadenes de subministrament també queden molt afectades.

I encara es desconeix l'impacte que això tindrà, perquè moltes d'elles t'ho diuen: «No sabem l'impacte que això tindrà. No sabem quines seran aquestes

conseqüències.» I, per tant, nosaltres sí que en coneixem moltes d'elles. Les polítiques que els poden donar suport, però, si no van acompanyades de polítiques que afavoreixin la reducció de costos i millores en la competitivitat... I una part molt important d'aquestes millores ve alineada amb la reducció d'impostos, de costos socials i també de burocràcia, que és una càrrega en moltes ocasions asfixiant. Doncs totes aquestes són qüestions que nosaltres també els hi traslладem.

I un altre tema que també preocupa les empreses és tota la part del producte de Xina, que quedarà..., no?, que poden col·locar-lo a Europa. Moltes tenen por de que ara s'envaeixi Europa de molt producte de Xina que no té el destí en el mercat americà. I també voldria conèixer i saber vostès amb qui estan parlant o quina informació tenen a aquest respecte, perquè moltes estan preocupades per aquest motiu. I també tota la part de la política de maquinària i de totes aquestes polítiques d'aplicació de molta tecnologia, productes xinesos que tenen una gran competitivitat i tenen molta por de que això a Xina es col·loqui a Europa. I veure si vostès també, amb aquest sentit, tenen informació.

Per tant, jo ja ho deixaré aquí. Però sí que demanar-los que la qüestió de les ajudes que nosaltres valorem –no dic que no, sinó tot el contrari–, però sí que no siguin una part només d'alleujar a l'empresa, sinó que s'introdueixin elements de competitivitat i, sobretot, de reducció de costos, de cotitzacions, encara que no sigui competència de vostès, però sí que ho negociïn amb l'Estat i també de la part burocràtica, etcètera.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Serà el torn del Grup Parlamentari... *(Veus de fons.)* No? Ai, perdó, perdó, que us heu...

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Bé, abans de tot, també agrair les explicacions, l'anàlisi, de totes les dades que ens heu facilitat en el conseller..., com el conseller delegat d'Acció,

Fitxer 13CET8

i que ens hàgiu facilitat també la presentació perquè ja la tenim, ja la disposem. Jo només voldria fer un primer comentari, que és més referent a la dotació econòmica del propi pla de defensa comercial i després sí que entrar en alguna qüestió més concreta d'Acció.

En pocs mesos, el Govern de Salvador Illa, doncs, ens ha anunciat diversos plans, el pla «Catalunya lidera», que està dotat amb 18.500 milions d'euros; el pla dels cinquanta mil habitatges públics, amb una inversió de 4.400 milions d'euros; el pla de millora de carreteres, amb una inversió de 660 milions d'euros; el pla de modernització del reg, amb 70 milions d'euros, i, recentment, el pla de defensa comercial, amb 1.500 milions d'euros.

Clar, veiem així de partida com molts plans, que costen molts diners, però no sabem d'on surten els recursos econòmics. El que sí que sabem és que estem en pressupostos prorrogats de l'any 2023, que hem tingut un primer suplement de crèdit per import de 2.100 milions d'euros i, tal com ens deia el diputat Elena, en aquest primer paquet s'incorporaven 300 milions d'euros pel pla de defensa comercial. I ara tenim pendent per la setmana que ve, en el plenari, el segon suplement de crèdit per un import de 1.300 milions d'euros, que li voldria preguntar al conseller si en aquest suplement de crèdit també hi ha un paquet específic, també, pel pla de defensa comercial, eh?, com és el cas del primer.

Bé, en qualsevol cas, no sé si en aquests dies anteriors hi va haver una nota de premsa directament per part del conseller Sàmper en què anunciava, doncs, que Acció gestionaria un primer paquet, no?, d'ajuts per un import total de 37,5 milions d'euros. Entenem que aquests diners surten dels recursos ordinaris, perquè, tal com deia també el diputat d'Esquerra Republicana, no està dins del suplement de crèdit, no són uns recursos addicionals que es posen a disposició d'Acció, sinó que venen del pressupost prorrogat del 2023. Perquè aquests 300 milions d'euros que ara per ara tenim addicionals no s'han distribuït, encara. Entenc que és així i els demanaria que ens ho confirmin.

En qualsevol cas, clar, estem parlant de que tot el pla tindrà una dotació de 1.500 milions d'euros i, ara per ara, només se'ns anuncien aquests 37,5 milions d'euros directament per a Acció. I repassant totes les mesures, totes les línies o serveis d'Acció, veiem que pràcticament totes les mesures ja existien. És a dir, tenim poques mesures noves. De fet, la que és pròpiament nova és aquest nou programa que és públic-privat de suport a la iniciació a l'exportació, dotat amb 10 milions d'euros. Però la resta de mesures són línies d'ajuts, són serveis empresarials a la diversificació de mercats, la pròpia Oficina Tècnica de Barreres a la Internacionalització... Llavors, el que veiem és que té una major dotació econòmica. En alguns casos ja ho entenem, vol dir que es donaran més ajuts, però en altres tampoc sabem com es reforçaran aquests serveis que ja existien, i poc s'ha explicat en la presentació.

Bé, també els hi voldria dir que només hi ha una d'aquestes mesures que té, realment, un objectiu quantificat, que té un indicador mesurable, que és justament aquest nou programa que dèiem d'iniciació a l'exportació per a les empreses, que sí que té l'objectiu d'arribar a dos-centes empreses que puguin iniciar l'exportació cada any. Però la resta de línies d'activitats, serveis... L'únic que sabem, doncs, són aquests increments que hi ha hagut. Però quin és l'objectiu que volen arribar-hi?, que sigui mesurable, quantificat? Perquè, al final, també ho hem de poder avaluar, no només els grups parlamentaris; la societat ha de poder avaluar realment la feina que es fa des d'Acció, com des de qualsevol altre organisme públic.

Quant a les oficines exteriors d'Acció, se'n parla molt, de que hi ha d'haver una expansió d'aquestes oficines, però no sabem si és així; si està previst que s'incrementin les oficines o si està previst que augmenti realment la plantilla o els alts càrrecs. I, en definitiva, quin cost tindrà aquesta expansió de les oficines comercials exteriors d'Acció.

I també els hi voldria –com em queda encara un minutet i mig– comentar, també, quins són els mercats exteriors que per Acció es considera que són estratègics. Perquè, segons anem mirant les notícies, sembla que de vegades posen el punt de mira cap Àsia, no? Doncs hem d'anar més a la Xina, al Japó, a Corea del Sud, no? Però. Després, també el punt de mira és cap a Amèrica, doncs és més Canadà, és Amèrica Llatina, és Mercosur. És a dir, que no sabem ben bé quins mercats són els

que des d'Acció s'aconsellen o si més bé estan una miqueta a la recepció de lo que les empreses catalanes els demanen, eh?

I, per últim, es parla també, doncs, que des d'Acció es vol impulsar una nova estratègia per captar inversió estrangera, no?, sobretot per complementar les nostres cadenes de valor i acompanyar també els projectes transformadors i industrials. Però poc s'ha explicat, no?, realment, quina és aquesta estratègia i cap a quins àmbits industrials volen posar el focus.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, ara sí –gràcies–, és el torn del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Diputada Casanova, habla usted de invertir en Corea del Norte y a la diputada de la CUP casi le da un infarto de manera positiva. O sea, que me imagino que no descartaría esa política en este gobierno.

Para despejar dudas o mensajes malintencionados, quiero dejar claro lo siguiente. Y es que VOX está de manera contundente y total en contra de la política arancelaria de Trump contra España. Lo digo y de manera total y de manera frontal. Y no únicamente lo he dicho yo; lo ha dicho nuestro presidente, Santiago Abascal. Lo ha dicho en todos los foros posibles, lo ha dicho en el Congreso de Diputados y lo ha dicho en la [#06.26 Cepal], en Washington, delante de Trump. Lo digo porque hay algunos que han querido, con intención absolutamente negativa..., quieren aquí implicar cuestiones que son semejantes a otro tipo de cuestiones.

Señor Sàmper, usted, nueve meses que ha dirigido la política empresarial y laboral de la Generalitat de Catalunya, no ha venido usted a comparecer ni para hablar de autónomos, ni para hablar de pequeño comercio, ni para hablar del SOC, ni en absoluto a hablar de industria, ni para hablar, por ejemplo, de la situación delicada que tienen nuestros marchantes, ni nuestros jóvenes al acceso al trabajo. Y usted ha venido ahora para hablar de la política arancelaria. Pues bien, hablemos de aranceles.

Su comparecencia es fruto de una supuesta preocupación por los aranceles de Estados Unidos y su impacto sobre el tejido empresarial catalán. Sin embargo, no nos engañemos, Cataluña no tiene competencias en política arancelaria ni comercio internacional. Alguno ponía algún ejemplo de juego metafísico, pero la realidad es la siguiente, y es que nosotros estamos en un Parlamento regional y queremos competir con el Kaspárov de la política internacional. Pues, como usted puede comprender, es algo complicado.

Eso sí, mientras los autónomos, agricultores, pescadores, ganaderos e industriales enfrentan verdaderos desafíos, ustedes malgastan el tiempo en lugar de preocuparnos de los verdaderamente importantes y de las que callan, como el *dumping* comercial de Marruecos, China y otros países, cuyos productos inundan nuestros mercados sin cumplir las normas laborales, fiscales ni medioambientales que sí exigen a nuestros productores. Y de esto ustedes no dicen nada. Mucho menos aquellos grupos que proponen su comparecencia; de esto tampoco les he escuchado.

Mire, el acuerdo comercial de la Unión Europea... Marruecos. Casos concretos de desigualdad comercial. Algunos datos: lácteos, cero por ciento de la Unión Europea a Marruecos, hasta el 81 por ciento de Marruecos a España; aceites vegetales, cero por ciento de la Unión Europea, cuarenta por ciento de Marruecos; fruta, siete por ciento de la Unión Europea, veinte por ciento de Marruecos; cereales, cero por ciento de la Unión Europea, dieciocho por ciento de Marruecos.

Tampoco se han quejado cuando Bruselas ha impuesto aranceles o restricciones que perjudican directamente al campo español. Han aplaudido el pacto verde europeo, encarecen los costes de producción, imponen burocracia, más impuestos, obligan a nuestros agricultores a competir en desventaja frente a productos de terceros países. Tampoco han alzado la voz contra los acuerdos de libre comercio con Marruecos, Turquía o Sudáfrica, que permiten que sus productos lleguen aquí sin aranceles, mientras imponen trabas a los productos españoles. ¿Dónde está, entonces, su preocupación por el tejido productivo? Ahí no les hemos escuchado.

¿Dónde estaban cuando la Unión Europea permitía que productos lácticos de Marruecos llegasen a España con aranceles del cero por ciento, mientras sus

productos afrontan aranceles del 81 por ciento para entrar allí? ¿Dónde? ¿Dónde están cuando nuestros olivares son castigados con aranceles del cuarenta por ciento, mientras Marruecos entraba libremente en nuestros mercados? Eso debe ser la política del libre comercio de Trump, ¿no?, que necesitaban algunos. Por tanto, señor consejero, no tenemos un problema con los aranceles en sí, sino con que vengan de un gobierno que no coincide con su ideología. Esa es la hipocresía de la izquierda y del separatismo de manera permanente.

Y lo que resulta todavía más grave es la utilización del tejido empresarial catalán para justificar la ampliación de embajadas de la Generalitat, como ha dicho hoy el señor Elena. Pretenden abrir una delegación en Estados Unidos no para defender a nuestras empresas, sino para seguir promocionando su relato independentista con dinero público. Ya dirán ustedes que pinta un embajador catalán allí. Es decir, quieren que los catalanes paguen los aranceles y, además, las oficinas exteriores del separatismo.

Si queremos defender el tejido empresarial catalán, debemos empezar por mirarnos, primero, uno: Cataluña no necesita más impuestos, ni más trabas burocráticas, ni más imposiciones ideológicas. Lo que necesita es libertad económica, seguridad jurídica y menos intromisión política. Necesita que se reduzca la presión fiscal sobre autónomos y pymes, que se simplifiquen los trámites para emprender, que se proteja a nuestra industria y a nuestro campo frente a la competencia desleal, que impone muchísimo más que la política arancelaria de Trump. En definitiva, necesita que ustedes, los socialistas y sus socios de gobierno, saquen sus manos del tejido productivo y dejen a nuestros trabajadores y empresarios hacer lo que saben hacer, crear riqueza.

Y, miren, por si aún les quedaba alguna duda, se lo repito. El responsable del deterioro económico en Cataluña no es Trump ni los Estados Unidos, son ustedes, sus políticas, su intervencionismo, su hostilidad hacia la inversión privada, su desprecio por la unidad de España, su obsesión con imponer su ideología en cada rincón de la sociedad. Trump no es el culpable de que Cataluña tenga quince impuestos propios. ¿Es Trump el culpable? Trump no es el culpable de que más de siete mil empresas hayan ido desde el 2017. Trump no es el responsable de que,

desde que Illa está en el Gobierno en 2024, la fuga de empresas en Cataluña se haya intensificado en el último año, registrando el 2024 su peor saldo desde 2018. Un total de 926 compañías trasladaron su sede social a otra comunidad autónoma. Y esto los socialistas; los separatistas, ni mu.

Trump no es el culpable de la asfixia que sufren autónomos y pymes. El problema estructural de nuestra economía, del paro crónico, del abandono del mundo rural y del deterioro de la industria no lo provocan los Estados Unidos. Lo provoca una política europea sometida al fanatismo climático, al [#12.18 buenismo] globalista y a la agenda 2030, que tanto la izquierda como el separatismo han avanzado con entusiasmo.

Miren, sean sinceros. Su verdadera motivación no es proteger al tejido empresarial, es confrontar ideológicamente con líderes que no piensan como ustedes. Porque todos ustedes no quieren gobiernos que defiendan a sus ciudadanos frente al globalismo, no. Algunos a eso le llaman «política proteccionista». Quieren burócratas sumisos a Bruselas, a la agenda 2030 y a los intereses de las grandes élites progresistas. Y VOX no va a entrar en ese juego, ya se lo puedo asegurar. VOX seguirá defendiendo sin complejos a los agricultores, a los pescadores, a los ganaderos, a los autónomos, a los industriales y a todos los trabajadores españoles.

Estamos en contra de los aranceles injustos de cualquier país, pero también estamos en contra de los acuerdos comerciales que destruyen nuestra soberanía. Estamos en contra de la burocracia verde de Bruselas, que encarece cada día más producir en España. Y ustedes no hablan de eso. Estamos en contra de los acuerdos con Marruecos, que solo benefician a las dictaduras del norte de África y a las mafias que operan a sus anchas. Estamos en contra de toda imposición ideológica que perjudica la vida de los españoles. Lo decimos alto y claro: el problema no es Trump. El problema es la incompetencia de quienes gobiernan Cataluña desde hace décadas y de quienes gobiernan España hoy desde la Moncloa. El problema son los burócratas europeos que criminalizan a nuestros productores mientras subvencionan con millones a terceros países. El problema es Pedro Sánchez, cuya imagen internacional es bochornosa y cuyas alianzas con narcodictaduras y regímenes criminales solo pueden traer perjuicios a nuestros intereses estratégicos.

Nosotros seguiremos defendiendo a quienes realmente crean valor, empleo y futuro para nuestra región.

Y, mire, señor consejero, aprovechando que usted está aquí y usted ha explicado con resumen cómo pretenden aplicar o defender esa supuesta política arancelaria... Usted ha hablado de 1.500 millones de euros que se van a movilizar. Bien. Y yo... Me gustaría saber si usted puede conectar y explicar de dónde. ¿Dónde se van a movilizar? ¿De dónde lo van a sacar? ¿Y cómo se van a gestionar? Porque usted citaba [#14.42 al Gobierno] de España diciendo textualmente «ayudas directas en vena a los empresarios». O «a las empresas», ha dicho usted. Bien, mi pregunta es la siguiente: ¿Como cuáles? ¿Como las ayudas que tienen que llegar por la catástrofe de La Palma? ¿O las ayudas que tienen que llegar

Fitxer 13CET9

por la dana, porque no han llegado ni unas ni otras. Como les decía antes, ustedes quieren jugar a mucho. Juegan a poco. Quieren mover peones. No saben mover ni los caballos y quieren, pretenden competir con el Kasparov de la política nacional, que es Trump.

Yo, lo único que espero y deseo que no siga adelante esa línea. Espero y deseo porque es malo para España y, por tanto, malo para todos nosotros. Pero sí que les digo lo siguiente: Y es que hay que ser prudente. Hay que saber dónde jugamos, en qué tablero jugamos. Hay que estar en primera línea y en primera línea, evidentemente, es con un gobierno que tenga prestigio internacional, que ahora mismo no lo tiene, con un gobierno que defienda sus intereses nacionales, que no los defiende y un gobierno que se va a competir con Europa, con China y con Estados Unidos, que tampoco sabe.

Y, por lo tanto, usted desde su postura modesta, igual que el consejero delegado, pues la respeto. Puedo compartir cuestiones, pero saben perfectamente que el margen de maniobra es muy limitado. Y, por tanto, para que venga usted a explicar

cómo va a actuar el Gobierno de España, pues ya los hemos escuchado en el Congreso de Diputados.

Le digo lo siguiente, y es que, en el juego, porque al final sí, efectivamente es una medida de presión, la cuestión arancelaria, y usted lo sabe perfectamente, no sabemos cómo va a acabar. Lo que sí sabemos es qué podemos hacer. Dentro de esas políticas que usted quiere aplicar y que usted ha defendido y que quiere movilizar ese dinero, insisto, me gustaría saber de dónde lo van a sacar, cómo lo van a gestionar y en qué plazos van a llegar. Porque piense una cosa, que actualmente el problema que tiene la industria en Cataluña ya no solo son los aranceles. Es un problema de deslocalización sin precedentes. A pocos kilómetros veremos cómo hay empresas que están deslocalizando y se están yendo a otros puntos de Europa. No están yendo a Estados Unidos. No están afectando y aquí el Gobierno de la Generalitat no dice absolutamente nada. Y aquí sí que podemos hacer cuestiones y podemos incidir.

Dicen ustedes que han abierto de manera simbólica una nueva Dirección General de Diálogo Social. ¿Para qué? ¿Para poder dialogar entre empresa y trabajadores? ¿En qué cuestiones? ¿Como las de PortAventura, en que la Generalitat prácticamente no ha incidido absolutamente nada? Porque algunos quieren intervenir, ¿eh? Algunos quieren intervenir en PortAventura. Querían ponerse allí y a poner las máquinas, supongo, no sé bien bien qué querían, pero querían intervenir PortAventura, una macrofactoría que lleva más de treinta años, ahora cumplirá treinta años, en Salou.

Apliquen sus competencias. Apliquen aquello que ustedes pueden realizar. Una cuestión que es relevante, que es el SOC. Ustedes no han dado explicaciones de la evolución del SOC. ¿Cómo está la situación? Me gustaría que ustedes explicaran cómo está la situación del SOC.

Y lo más importante y para acabar, respecto a la política de la ley de ferias y de comercio, que ahora estamos en una ponencia para modificar dicha ley, nos gustaría saber cuál es la posición del Govern, no de los partidos que apoyan al Gobierno, que no es lo mismo, de usted como consejero. ¿Qué medida, qué respuesta y qué premisas les vamos a dar a aquellas familias que se ven en la calle? Hay muchos

municipios como Playa de Aro, Blanes, etcétera, Salou, Cambrils, Tarragona, que se ven que puede haber otra situación y, créanme, que la última preocupación que tienen esas personas son los aranceles de Trump. Su preocupación es poder abrir su parada mañana. Me gustaría también que respondiera, porque en relación a estos productos también, puede ser la oliva en el Camp de Tarragona, importantísimo, ¿qué va a hacer el Govern de la Generalitat? ¿Con qué apoyos se va a sostener para evitar esa intromisión en el mercado? Me gustaría saberlo.

Al margen de eso, agradezco el tono y que usted haya presentado sus medidas, pero si me pudieran ustedes concretar cómo van a gestionar ese dinero, se lo agradecería.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. És el torn del grup parlamentari de la CUP. Té la paraula... Intervé, oi? Sí. Té la paraula la diputada Laura Fernández Vega.

Laura Fernández Vega

Moltes gràcies, president. Jo crec que... O sigui, de la mateixa manera que és capaç de dir Trump, és capaç de dir Trump, segurament també sap dir Schwarzenegger, doncs no sé si és que no entén el català o no sap que els noms dels llocs no es tradueixen. Es diu Platja d'Aro, per començar. Com no sé si m'entén, si vol, li explico tranquil·lament en castellano poquito a poquito un día porque parece que se quedó en la clase uno de economía, que solamente es saber hacer una cruz y decir, mira, este es el punto exacto por lo que he oído decir lo de la teoría cuántica de juego, eso ha sido ya increíble. También avisarle de que el dumping fiscal es lo que pasa, por si quiere preocuparse de lo que pasa en este estado, lo que pasa en Madrid.

No le preguntaré dónde estaba usted, como ha hecho reiteradamente con el consejero, porque a la gente de Vox mejor no preguntarle donde estaba hace unos años.

Dicho esto... *(Javier Ramírez Gutiérrez intervé sense fer ús del micròfon)* Sí? En Plataforma per Catalunya? Molts de vosaltres. Seguim.

El president

Sisplau, sisplau.

Laura Fernández Vega

Trabajando, sí. Almenys parreu de terrorisme, no?, a llocs com l'Hospitalet de Llobregat? D'acord, seguim.

Anem a això. Nosaltres ens pensem que ja ho hem dit també a la consellera de Treball, creiem que en les partides que presenten hi hauria d'haver o s'hauria d'intentar tendir a que hi haguessin més diners a la part de la inversió que en els ajuts i les subvencions, sobretot perquè ens preocupa aquest discurs, que creiem que és molt fal·laç, en el que es parla de la gran intervenció quan s'intenta dirigir l'economia i, en canvi, com si no hi haguessin intervencionisme quan parlem d'ajuts, subvencions, recolzar, donar suport perquè sembla que només és intervencionisme quan això es fa cap a la població i que, en canvi, quan es destinen diners públics a empreses privades no és intervencionisme. És una mena de pluja de mannà que cau del cel i podem seguir amb les mateixes polítiques liberals.

Llavors, davant d'aquests discursos que creiem, hi insisteixo, profundament fal·laços, creiem que és important que ens en puguem emancipar i que diguem les coses pel seu nom. És el mateix intervencionisme simplement dirigit de manera diferent, perquè la política existeix –no tot ho podem intentar disfressar de tecnopolítica o de teologia econòmica, com deia Robinson– i hi ha una intervenció que és la de donar aquests diners públics a les empreses sense contrapartides, i hi ha intervencions que tenen a veure amb delimitacions del mercat.

Les dues estan intervenint perquè si no, si creiem en el mercat de forma lliure, que caiguin aquestes empreses, perquè hi ha un discurs de la dreta que no li importa gens quan cauen les persones. Hi ha hagut una crisi: Bé, t'haguessis esforçat més, t'haguessis reinventat, haguessis estudiat un altre curs, haguessis escollit una altra carrera, que caiguin. Amb les persones no passa res, però amb les empreses no, no? Doncs a mi em sembla terrible i, per tant, penso que hem de poder col·locar els termes, almenys precisament perquè no guanyin aquest tipus de forces polítiques que bàsicament venen aquí a fer demagògia, els termes que els utilitzem de manera justa. És la mateixa política intervencionista, simplement té línies polítiques diferents.

A la gent li demanem que sigui competitiva, doncs les empreses també els hauríem de demanar. Tanmateix, malgrat el clixé que es volia moltes vegades presentar la CUP, nosaltres evidentment no volem que tanquin empreses. Estem en aquesta línia. El que sí que venim plantejant –em sap greu ser reiterativa, però si no esteu sempre els mateixos compareixents– és que, en tant que aquests diners públics que no oblidem són impostos que paguen la majoria treballadora, malgrat el discurs que s'intenta imposar que no és així, haurien de tenir sempre una contrapartida.

Per nosaltres no té sentit que l'àmbit públic s'hagi d'especialitzar únicament en el sosteniment de la vida o en les parts de reproducció social, sinó que també podria, com han fet altres països europeus –no cal que ens posem ningú nerviosos, de fet, del nord d'Europa– en els que entenen que aquestes participacions de caràcter públic es podien entendre com formes d'accions per la direcció d'aquesta.

Llavors, clar, nosaltres veiem que hi ha també algunes contradiccions. Parlem de que ja tenim un sector competitiu, però entenem que no tant quan requerim constantment d'aquest tipus d'intervencions. Estan d'acord en que evidentment s'ha de millorar perquè tenim sistemes burocràtics que sobretot afecten malament a la petita i mitjana empresa, que és el teixit econòmic que creiem s'hauria de tornar més sòlid, perquè les grans empreses poden subcontractar i externalitzar els serveis de gerència d'aquest tipus. El que tampoc volem és seguir amb la mateixa tarannà de socialitzar determinades pèrdues i, en canvi, mai no poder socialitzar els beneficis, quan aquestes empreses estan sent o sí que són competitives perquè en termes de mercat mundial funcionen les coses bé, no pensem o no ens plantejem o, de fet, estem radicalment en contra de que hi hagi sistemes impositius que redistribueixin aquesta riquesa. Tanmateix, quan hi ha modificacions en el mercat, que hauríem d'entendre que es donen i que es seguiran donant perquè no són una política econòmica d'un boig, el que estem tenint aquí davant. És una política econòmica que era una aposta comercial específica, que ara després hi entraré.

Llavors, tenint en compte això de que hi ha un moment en què es donen i moments en que no, creiem que seria més just plantejar-ho, vull dir, això, en els justos termes. Està bé, ho podem fer perquè aquestes empreses no hagin de tancar, aquelles que

considerem que realment són competitives i han de seguir mantenint-se i d'altres veiem com ho podem fer, però no oblidem que estem jugant amb els diners de tots.

Entenem que no tenim un sistema tan robust com s'està dient si no pots sostenir aquestes coses, si creiem que aquí és on hi ha, per nosaltres, alguns errors, per exemple, plantejar, i això també ho han fet partits de l'oposició o partits que donen suport al govern, que *per se* les exportacions són bones i que tenim rècords d'exportacions *per se* són bones. Mercabarna, que no deixa de ser una estructura en teoria pública però que està operant, per desgràcia, pràcticament com un promotor privat, només el 18,7 per cent del que comercialitza es produeix aquí. Per nosaltres això és una derrota. Tindria sentit que això anés creixent i que s'augmentés i que, a més, Mercabarna servís per tenir cadenes més petites de valor, de producció i de distribució.

Precisament i en el mateix sentit, multilocalització. Pensem que amb la tendència que pot haver-hi d'aquest tipus de sotrac econòmic en termes geopolítics, i no només perquè, per desgràcia, no estem en una època plàcida en termes d'això, de geopolítica, té sentit que hi hagi una tendència a la relocalització de cadenes de valor com ara ens agrada molt en anglès, li podem dir *shoring*, perquè això de *business friendly* després en parlarem també. I que d'aquesta manera hi hagi més seguretat aquí, perquè no és ara això. Ja ho hem vist també quan la covid que el sistema *just on time* no podia funcionar. Llavors per nosaltres tampoc té sentit que s'hagin d'importar constantment productes que són bastant bàsics i essencials i alhora estàs exportant-ne d'altres.

Entenem que evidentment hi ha més beneficis perquè hi ha canvis en el tipus del valor i no som idiotes a la CUP i sabem que la mateixa ampolla d'oli, si la vens a un lloc o la vens a un altre, pot tenir més beneficis. D'acord, però resulta que després, quan se't trenquen aquestes formes de distribució, hem de venir amb els diners de tots a rescatar-ho. Doncs bé, creiem que això s'hauria de poder plantejar.

Sobre els aranzels, per deixar de tractar-ho com si fos una cosa que li ha donat una sola persona. Hi ha hagut una aposta econòmica. Nosaltres evidentment, no la compartim, no és nova. El govern de Biden ja havia començat amb una política aranzelària diferent. Evidentment no era tan agressiva, però aquesta, en realitat, el

que ha passat ha sigut que hi ha hagut una reducció dels aranzels en un cent quinze per cent en la darrera setmana, si no m'equivoco, i no ha sigut una cosa de caràcter arbitrari.

De fet, una de les coses que han passat és que grans empreses, especialment automobilístiques, com BMW i d'altres, han decidit que no es localitzaven als Estats Units perquè bàsicament no hi havia una garantia suficient, almenys a deu anys vista, que aquestes empreses poguessin ocupar-se allà i que aquesta política es mantingués. Per tant, aquesta política més dura, aranzelària i de consum intern, que és el que venia plantejant Estats Units, no es podia donar. Això es va fer una aposta i l'han perdut en aquest sentit perquè no tenen l'estabilitat suficient. Això sí que és un aprenentatge que podem fer tots col·lectivament.

En canvi, jo crec que va ser una política encertada de l'Estat espanyol en el moment en que Telefónica anava a fer tota una reducció i canvis en les seves plantilles acomiadant moltíssims treballadors, el govern estatal va decidir fer una compra d'accions. Telefónica tenia moltíssimes variacions, per exemple, en la borsa prèvia a això. En el primer moment de la compra seguien aquestes variacions. Després, quan el capital financer ha vist que tenir l'Estat darrere significava que hi havia molta més solidesa, s'ha estabilitzat.

Per tant, moltes vegades, quan estem plantejant la idea de que dins de l'empresa privada hi hagi un capital públic que serveixi en certes formes per poder controlar aquest mercat que no sigui simplement donar-los els diners, el que estem dient és que també significa més estabilitat. És a dir, que aquesta idea de que la política de l'ordre és una sort de mercat, que quan pitjor va és quan l'hem d'anar a rescatar, però la resta del temps, si us plau, no infereixis, és caos. És el que estem veient aquests dies, el caos de les polítiques econòmiques que no s'ajusten a la realitat dels diferents estats.

I, en canvi, hem vist com determinats moments aquesta implicació de caràcter públic, fins i tot pels inversors financers, significa més estabilitat, que és on van les nostres propostes. Llavors seguim plantejant que una bona política en termes econòmics seria també la d'intentar fomentar el consum intern. I fomentar el consum intern té a veure també amb ajustar exportacions i produccions i intentar tendir a aquesta

relocalització, però no només. Té a veure amb una política redistributiva. Ara no estem a la secció d'Economia i Finances, però és cert que hem de tenir en compte que el consum intern no pot augmentar i, per tant, serà molt més difícil recollir d'alguna manera tot aquest producte que ja no pot estar-se exportant si no tenim unes formes de redistribució econòmiques justes.

Després, hauríem de poder pensar, i ho vaig dir també l'altre dia al plenari, vull dir que em sap greu haver de reiterar, que amb els fons Next Generation no només vam tenir problemes en el sentit de com..., o sigui de l'accés, sinó també de que tenim una petita i mitjana empresa i un teixit econòmic que moltes vegades no ha pogut tenir una bona escalabilitat, per moltes raons que crec que ara no hi entren, però que precisament un moment com el d'ara, i aquí sí que coincideixo amb les aportacions que feia Junts que les podria haver fet abans, però bé, aprofitem els moments en els que se'ns posa sobre la taula, que podríem escalar aquestes pimes d'alt valor afegit i que això s'hauria de fer precisament en canvi de tenir partides bastant més grans en ajuts i subvencions –ara no ho tinc davant– sí, i en préstecs i crèdits, que aquestes intentéssim ajustar-les més al fons d'inversió i capitalització, precisament entenent-los també com a inversors perquè al cap i a la fi, al final del dia em sento bastant inversora, tot i que mai no em surti a repartir, de moltes de les empreses que s'emporten aquests diners.

I fem-ho amb condicionants. Fem-ho pensant en una política estratègica que deixi de fer que la petita empresa estigui competint entre elles en comptes de, precisament, tenir una forma d'escalabilitat i d'estratègia més gran. Quins condicionants haurien d'haver-hi? Home, doncs, no poden ser els de mínims, perquè si tots nosaltres, que estem –vull dir, com a poble català– som inversors, estaria bé que no acomiadessin a gent, correcte. Tampoc que hi haguessin deslocalitzacions, correcte, però que també hi hagi una direcció política de tot això.

Sí. Perdó. Dels valors europeus també, els valors europeus són en funció de com bufa el vent, perquè els valors europeus fa uns anys eren una transició ecològica justa i els valors europeus ara són a la indústria armamentística, que en termes curts, doncs sí, pot donar beneficis

Fitxer 13CET10

si serveix per certes lògiques d'industrialització, però que en termes de mitjà temps, doncs no serien ben bé el que necessitem, especialment en situacions de tanta incertesa política.

De fet, preferiríem els valors europeus de fa uns anys i que precisament aprofitéssim aquest moment per una transició ecològica justa, que hauria de tenir a veure que no ho hem de deixar en mans d'empreses que no són, vull dir com Repsol, que no és una empresa de l'Estat espanyol, és una empresa d'allà on té els seus inversors i que, per tant, tots els diners que haguem d'anar destinant en aquest sentit serveixin perquè també siguin part propietat pública. Això creiem que en l'última situació de l'apagada ens dona una mica la raó i que això serveixi per mirar una mica el futur.

Hi ha polítiques que sembla que aquí sonen fatal, però per poder mantenir sota control la demanda agregada i la inflació, que venim de períodes inflacionaris molt grans com va ser els últims anys i que, a més, moltes vegades havien sigut provocats precisament per beneficis empresarials, en alguns dels trimestres –ara no recordo quin– aquests superaven més del cent per cent de pujada inflacionària, es pot... O sigui, això s'ha fet en el cas de Suècia a través dels impostos. Vull dir, la demanda agregada i la inflació es van controlar a partir d'una política d'impostos que augmentava i que era de caràcter selectiu, perquè no té per què fer com s'ha fet moltes vegades. Jo també coincideixo amb el grup de Junts, tot i que segurament ho veuríem diferent, en que l'IRPF està molt mal dissenyat i, per això, encara ens hem de veure o hem d'estar deflactant a determinades parts en moments que també, com reitero, han sigut de caràcter inflacionari.

Després podríem estar aprofitant tots aquests diners si de veritat invertim en que siguin polítiques de plena ocupació. Tenim illes d'atur que segueixen allà cronificades i també perquè som incapaços d'entendre el capital humà que hi ha hagut en aquest país. Jo crec que una de les coses que podríem aprendre de la covid no és que sortiríem millors persones. És que els treballadors de la Seat, sense canviar les màquines, van poder posar-se a fer un sistema de mascaretes en el minut zero. Perquè resulta, i això ho veiem cada vegada que venen aquí treballadors a

comparèixer, que els treballadors coneixen bastant bé la seva empresa, com produeix, a qui importa, de qui exporta. I ho hem vist, per exemple, amb Vidrieres Rovira. Creiem que tot aquest capital es va perdent cada vegada que tanca una empresa que, per desgràcia i aquí sí que valorar que la gran majoria dels grups hi són sempre, per desgràcia és un degoteig bastant sovint. I això té a veure també amb el tipus d'economia que tenim.

I aniré acabant, perdoneu. Tenim una economia, tenim una tendència a una economia no productiva. Això és un fet, 240.000 llocs menys de treball a la indústria en vint anys i en un període de la meitat de temps, és a dir, en deu anys un quaranta per cent més destinat al turisme. Que tinguem els debats sempre parcialitzats, no sé si per a tothom, almenys per mi, és profundament frustrant, perquè parlem d'una banda de l'economia productiva i semblaria que no té res a veure amb on s'estan destinar els diners. Evidentment, els inversors posaran els diners allà on siguin més rendibles, perquè aquesta és la seva feina. I, evidentment, un govern el que ha de fer és dirigir part d'aquesta economia si volem que sigui productiva, si volem que sigui per petita i mitjana empresa i pel teixit clàssic i tradicional, en certa manera de Catalunya, ho haurà de recol·locar, perquè no, una empresa petita i mitjana avui dia no dona les cotes de rendibilitat que donen formes especulatives amb valors segurs, com és l'habitatge o que donen com el turisme. Això és un fet.

A partir d'aquí hem de començar a decidir què en fem. Quan ens posen d'exemple Canadà, tenint en compte, per cert, que Canadà té un sistema impositiu bastant interessant i de redistribució bastant interessant i que, per això, per exemple, només té pública i privada, el noranta-cinc per cent de la població a la pública –a l'escola, vull dir– i a la privada un cinc per cent. Perfecte. Jo podria viure amb això, una escola d'elit que se la pagui i se l'ha de pagar, cinc per cent, i una escola pública que és referent mundial, les proves PISA ho demostraven, on hi ha el noranta-cinc per cent de la població, però això no surt sol. Evidentment es paga amb impostos. Llavors, simultàniament no podem estar dient que no volem impostos, però volem sistemes robustos de benestar social.

I ara sí, l'absentisme laboral, al que es refereix i que s'ha referit a aquesta comissió constantment són persones malaltes, en la gran majoria, més d'un noranta per cent,

més del noranta-vuit per cent del que estem dient que és absentisme laboral, són gent malalta. Per tant, simultàniament, parlar de treure impostos i simultàniament dir que no volem que la gent emmalalteixi, que això li afecta i l'afecta, i és cert, a la petita empresa no té gaire sentit. Crec que de manera coherent almenys quan fem aquest tipus d'intervencions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per acabar aquest torn, és la paraula del grup del Partit Socialista de Catalunya i Units per Avançar, la diputada Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades. Bé, moltes gràcies, conseller. Moltes gràcies, conseller delegat, per la seva compareixença. Per començar, nosaltres voldríem agrair que el govern entomés la resposta a aquestes propostes aranzelàries del govern dels Estats Units de la manera que ho va fer, d'una manera ràpida i àgil, però sobretot que ho hagi fet des del diàleg, que a més ho va fer de manera molt urgent amb els agents econòmics i socials implicats i posteriorment també agrair la presentació que el Govern va fer amb el conseller de Presidència, la consellera d'Economia i vostè mateix als grups parlamentaris, poques hores gairebé després de tenir enllestit el pla.

A banda, també la consellera d'Economia fa relativament quinze dies va estar aquí al Parlament, a la comissió d'Economia i Finances, per explicar aquest pla i avui, doncs, ho fa vostè en aquesta comissió. Ningú pot dir que aquest govern ni s'explica ni dona respostes.

Bé, per situar-nos una mica en el context del que estem parlant, estem assistint a un canvi de paradigma global. Estem vivint el gir de les polítiques proteccionistes més gran des dels anys trenta del segle passat. Estem substituint un sistema que ha mantingut el consens tant polític, econòmic com social des de després de la Segona Guerra Mundial. Per tant, les administracions, el teixit econòmic i la societat hem de ser capaços de poder-nos adaptar a aquestes noves polítiques proteccionistes i especialment, doncs, les administracions públiques són les que han de reaccionar

de manera preventiva quan sigui possible, amb agilitat i eficiència, perquè aquesta adaptació tingui els menors impactes possibles, menors impactes negatius possibles per al conjunt de la seva societat i la seva economia.

I nosaltres celebrem que la via que ha entomat aquest govern per respondre a aquesta amenaça aranzelària hagi sigut la de l'oportunitat de fer el nostre sistema econòmic més resilient encara, amb els objectius de protegir els llocs de treball i protegir també el seu teixit productiu, i també el de reactivar l'economia catalana mitjançant l'obertura a nous mercats i la promoció de l'autonomia estratègica.

El pla Responem que ens han presentat avui no oblidem que també va ser presentat ja fa unes setmanes i que, a més, cal recordar que vam ser la primera comunitat autònoma en redactar aquesta resposta dels efectes que podrien tenir els aranzels acordats per Estats Units als productes catalans, a les seves empreses i també als seus treballadors i treballadores. També ho deia vostè, conseller, sent conscients de que som la comunitat autònoma més afectada per aquest increment d'aranzels seguida per, si no vaig errada, per Andalusia i la Comunitat Valenciana.

Voldria aprofitar també aquesta intervenció per fer una petita menció a la resposta que ha donat el Govern d'Espanya. Només un dia després de l'anunci dels aranzels per part del president Trump, el president del Govern, en Pedro Sánchez, va desplegar un pla de resposta i d'estratègia comercial que mobilitzava 14.100 milions d'euros i, a més, va demostrar també el seu ministre d'Economia amb una sensibilitat especial cap a la situació comercial i econòmica de Catalunya, de les seves empreses i dels seus treballadors i treballadores.

I tornant al pla Responem, creiem que és un pla que ha estat elaborat, com dèiem, amb rigor, amb diàleg, sobretot, i també amb la celeritat que la situació d'incertesa reclamava i necessitava. Estan en dubte, doncs parlem de... Estan en dubte els efectes que pot tenir aquesta política aranzelària sobre els 4.300 milions d'euros de les exportacions que realitzem cap a Estats Units, que afecten ja, com deien, 3.161 empreses catalanes de sectors diversos i estratègics com és el sector agroalimentari, el químic, el farmacèutic o l'automobilístic. I també no hem d'oblidar els llocs de feina de tots els treballadors i treballadores que hi ha al darrere d'aquestes més de 3.100 empreses.

I si entrem a valorar concretament el pla, observem que la mobilització d'aquests 1.500 milions d'euros van destinats a ajudes directes, a línies de crèdit, promoció internacional i nous instruments d'inversió que no busquen només protegir el teixit econòmic i el mercat laboral que disposem actualment, sinó que busquen transformar el model econòmic, diversificar el mercat, reforçar la internacionalització i garantir que Catalunya continuï sent atractiva per a les inversions internacionals.

Vostès ho han dit i ho han dit alguna de les persones que m'han precedit, som una de les regions d'Europa que més va créixer l'any 2024 i aquesta nova crisi ens ha de servir per reforçar aquest sistema. Estem en condicions de fer aquesta transformació que el mercat necessita per donar-hi resposta. Hem d'aprofitar el pla per fer el nostre teixit econòmic més resilient i més diversificat, que estigui menys preocupat de les amenaces exteriors i més preparat per poder-hi fer front perquè quan aquestes puguin arribar.

També volem destacar la voluntat de que sigui un pla dinàmic, viu, flexible, amb capacitat d'adaptabilitat i reacció, segons vagin succeint-se els esdeveniments. Ja ho deia vostè fins al 19 de juliol encara no sabrem quina serà la resposta real i final o sembla ser final del govern dels Estats Units. I aquesta flexibilitat, que sigui un pla viu, que sigui capaç d'adaptar-se serà el que podrà garantir el seu èxit final.

Una altra qüestió que voldríem destacar és el fet de que el Govern, malgrat..., ja s'ha comentat en diverses intervencions, malgrat tenir els pressupostos prorrogats malgrat tenir actualment els pressupostos de l'any 2023, ha elaborat el pla Catalunya Lidera, que ha mobilitzat 18.500 milions d'euros, que busca obtenir un creixement sostenible i compartit, un creixement que tingui capacitat d'arribar a tota la ciutadania i posicionant Catalunya com a una de les regions líders arreu d'Europa.

I també a banda del Catalunya Lidera, també ha elaborat el pla Responem amb una mobilització de 1.500 milions d'euros més que avui vostès ens han presentat. Fet que destaca que el Govern disposa dels mecanismes suficients perquè avui alguns ho han qüestionat. El Govern disposa dels mecanismes suficients per donar resposta a les principals necessitats de Catalunya i que ni Catalunya ni el seu govern s'aturen malgrat tenir pressupostos prorrogats.

I ja per acabar, només, conseller, aprofitant que avui hem comentat, l'hi he comentat i vostè també ha fet menció del pla que Catalunya Lidera, des del nostre grup li volia preguntar si l'elaboració del pla Responem té alguna afectació directa o modificació del pla Catalunya lidera. O sigui, quina correlació, si hi ha correlació entre aquests dos plans, ja que l'entendem també com una eina fonamental per a la transformació, dinamització i per reforçar el posicionament econòmic i social de Catalunya a Europa.

Només per acabar, agrair de nou la seva compareixença, però sobretot agrair al Govern de la Generalitat que hagi elaborat aquest pla de resposta als aranzels a través del diàleg, com dèiem, amb els agents econòmics i socials, per donar la resposta que Catalunya, les seves empreses i els seus treballadors i treballadores necessiten.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Gràcies a tots els grups per les seves intervencions. I ara és el torn del conseller d'Empresa i Treball, l'honorable Miquel Sàmper, per contestar per un espai de quinze minuts.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Doncs moltíssimes gràcies, president! Gràcies diputades, diputats. Gràcies. I ho dic molt sincerament i agraeixo el to amb el qual han formulat les seves qüestions, preguntes i suggeriments, perquè d'això es tracta en un parlament, que entre tots siguem capaços de millorar i de qüestionar aquelles coses que es fa des de l'executiu.

En primer lloc, m'agradaria començar pel que deia ara la diputada Elena Díaz. Això neix, evidentment, d'una resposta ràpida i immediata, diria jo. Penso que és la nostra obligació, quan hi ha un problema, ser ràpids en la resposta. Després agradarà més o agradarà menys, però nosaltres donem una resposta. I aquesta resposta és posada en coneixement de tots els agents socials. Crec que vam trigar, si no em falla la memòria, un cap de setmana entre el divendres que fèiem el pla i el dilluns –juraria que va ser així– que ho posaven en coneixement de tots els agents socials,

els dos sindicats majoritaris, PIMEC, Foment i després, una hora després, en la mesura en què les cambres de comerç no formen part tècnicament del que són els agents socials, vam també citar a la primera reunió del Consell de Cambres, que a més va estar representat per pràcticament la totalitat de les cambres de Catalunya.

Com s'ha dit, també és un part..., és un pla flexible, obert i viu. I va ser la primera cosa que es va posar en coneixement d'aquests agents socials i de les cambres de comerç. Què estic dient amb això? Doncs que els suggeriments poden entrar en aquest pla i també els de vostès. Nosaltres hem pres nota, però a banda de les notes que hem pres, estem tots gravats i els ben asseguro que escoltarem tots els seus suggeriments, perquè no pretén ser en cap cas un pla imposat.

Aquesta és la línia sobre la qual gravita aquesta acció, que aquest govern entén que és imprescindible en la mesura en què ens arriba, com s'ha dit, una guerra

Fitxer 13CET11

[#00.00 parcel·lària], doncs, que no teníem, o no teníem cap mena de precedent similar en les darreres dècades, com a mínim.

Els voldria també comentar una qüestió, em penso que la suggeria..., s'ha suggerit per part d'algú, crec que el diputat Elena i algú més, que era que en algun moment –faig un parèntesi– per part de la conselleria no s'han explicat totes les coses. S'ha fet referència, per part d'un parell de grups, de canvis que hi ha hagut de directors de..., suposo que s'estava referint al SOC, que s'ha mencionat també la Direcció General d'Indústria. Els vull explicar que aquests canvis no obeeixen a cap trencament ni de política ni personal. Obeeixen a pactes amb les persones que han deixat de continuar al capdavant d'aquestes direccions generals, oportunitats que han sortit en referència a l'antic director general d'Indústria, l'Oriol Alcoba, al qual vull agrair de forma especial i específica tota la seva feina durant aquests anys, una feina molt i molt bona, una oportunitat personal, empresarial, de feina, professional, doncs, era pràcticament irrevocable. Aquest és el motiu, ni més ni menys.

I quant al Juanjo Torres, també agrair de forma expressa la seva feina, molt concreta, a més, d'haver dibuixat, d'haver definit el que era el pla de transformació del SOC. És l'autor material d'això. I es va arribar a un consens de que, per executar-lo, calia una altra persona. Per tant, ni la Direcció General d'Indústria ni el SOC tindran un trencament en la línia de la feina que s'havia fet fins ara. Continuarà sent una mateixa línia. I si algú té alguna mena de dubte, no tinc cap problema, senyor Elena, en explicar-li i veurà com que segur que ens entendrem en que això ha estat així.

Hi ha una cosa que m'ha sabut greu, els hi dic francament. I entomo la meua responsabilitat. Vostès han dit que algunes coses no s'expliquen ben bé del tot. I haig d'entomar la responsabilitat perquè suposo que soc jo qui les ha d'explicar. I els vull traslladar que, si no demano més compareixences de forma personal, és senzillament per una qüestió de que l'execució de la gestió d'un govern, doncs, és francament complicada, complexa i pràcticament no et deixa temps per fer totes aquelles coses que voldries. Avui sí que ja m'he anticipat oferint una compareixença a partir del dia 9 de juliol al president, perquè crec que és imprescindible que això sigui repetit, doncs, quan acabi el termini d'aquests noranta dies. I ho reitero una altra vegada, que els voldré explicar com estarem en aquell moment.

Això em fa enllaçar en que, com han dit tots vostès, i hi estic totalment d'acord, el moment és complicat. No sabem en absolut com estarem d'aquí a quatre dies, d'aquí a quatre mesos. No ho sabem, aquesta és una realitat. I penso que això també fa que el pla no sigui un pla que puguem dir «serà així». És una obvietat, tots vostès ho saben. Quants calés s'acabaran mobilitzant? No ho sabem –no ho sabem. El que sí que sabem i els puc dir amb tota franquesa és, i va en la línia d'algú que ha dit «això es podia haver fet abans» que nosaltres ara hem de ser previsors.

Les formes de procedir de l'administració Trump són les que són. Això és una evidència. No ho vull qüestionar ni posar adjectius, però són les que són. Són les formes de procedir que poden dir «blanc» avui, demà «negre» i demà passat «verd fosc», per dir després «verd clar» o «blau cel». Davant d'això, hem de ser previsors nosaltres. Per això, aquests mitjans que ara es pretenia que els expliquem molt més bé i que si vostès, o si té temps, el senyor Baró així ho farà... El que pretenen, d'entrada, és unes polítiques que s'han dut a terme fins ara, encertades... I això és

una obvietat i no és una qüestió d'aquest Govern, eh?, és una qüestió d'aquest Govern, de l'anterior i de l'anterior. És a dir, Acció no és patrimoni del Govern de la Generalitat actual. Acció és patrimoni de Catalunya, ho vull deixar ben clar. I, per tant, l'èxit d'Acció en cap moment pretenem que sigui capitalitzat per aquest Govern, actualment, ni molt menys per mi mateix. Per tant, és un èxit que ve de molt enrere.

I com que ha anat bé i tots vostès ho han dit, què hem fet? Doncs allò que ha anat bé, més o menys, doblar-ho. Vostès han tingut un exemple amb aquests 37 milions i mig que vam fer públics ahir i que ja s'han explicat quin és el seu destí, amb aquelles sis línies. El que s'ha fet és una cosa que ja ens havia anat bé per diversificar, com deia el senyor Canadell; per internacionalitzar, per obrir nous mercats, per assessorar. I tot això ens feia que, no ho oblidin, per segon any consecutiu superéssim la quantitat de 100.000 milions d'euros en exportacions. Per tant, no s'estava fent malament ni el 23 ni el 24, que són els dos anys que es va superar aquesta quantitat. Què hem fet? Doblar-ho. Home, no deu estar gaire malament, aquesta mesura, eh? O sigui, com a teoria, alguna cosa que funciona, ara que ve una cosa que és imprevisible i imprevisible, la doblem. La doblem perquè sabem que ha funcionat bé, però que, evidentment, ara es necessiten més recursos. Aquesta és la voluntat fonamental –fonamental– del que és el pla «Responem».

I ser previsors –i ser previsors. Previsors, i s'ha explicat per vostès, per nosaltres, vol dir, i ho he dit jo crec que de forma expressa, que no estem dient a les nostres empreses que tenen interessos exportadors als Estats Units: «Ep!, Estats Units fora.» Ni molt menys. Estats Units sempre serà Estats Units, sempre serà una gran potència. I no podem banalitzar que tinguem moltíssimes empreses que tenen allà interessos, però tinguem molt present que és un mercat, avui dia, complicat.

I com que és un mercat complicat, ha arribat el moment, ara sí, de diversificar, d'internacionalitzar, d'obrir nous mercats. I vostès deuran dir: «I això no s'havia fet?» No és veritat. S'ha apuntat, per què no ho han fet abans. Tots els que estem aquí sabem que la política de diversificació, d'internacionalització que han dut a terme, hi insisteixo, els governs anteriors de la Generalitat fa molts anys que es porta a terme. I nosaltres l'estem impulsant més ara, perquè ara és un moment per fer-ho més, eh?

Per tant, aquesta és la nostra línia fonamental, una línia, per resumir, de ser previsors davant de lo poc previsible que és el mercat dels Estats Units d'Amèrica.

Qüestions... Evidentment, em perdonaran, no els podré contestar tot el que m'han preguntat. Com sempre els hi dic, resto a la seva disposició personal perquè ho puguem continuar fent de forma privada, però, per entrar en qüestions que penso que tenen una rellevància important, també s'ha parlat, per dos o tres grups, de quin era el vincle, la relació que teníem amb la Unió Europea. Bé, em sembla que és una pregunta, un suggeriment, adient. No hem d'estar només relacionats entre nosaltres, amb l'Estat, amb el Govern de l'Estat, sinó que també, evidentment, com a regió europea que ha sigut la que més ha crescut aquest any passat, hem de fer-nos valdre, i és veritat.

Per això hem tingut una relació, per exemple, fluida amb el comissari Séjourné; amb el president del Consell Europeu, Anton Costa, i, a més de tenir relació personal amb aquestes dues persones, que suposo que ningú dubtarà, doncs, de la seva rellevància a nivell europeu, de forma especial per l'específic del tema amb el senyor Séjourné en tant que és el vicepresident executiu de Prosperitat i d'Indústria de la Unió Europea, doncs, estem, evidentment, relligant les actuacions necessàries perquè Catalunya també estigui a Europa. Hi ha previsió de fer alguna sortida o algun viatge a Brussel·les aviat per part d'un servidor. I, alhora, també els dic que mantenim una relació fluida, com no pot ser d'una altra manera, amb el conseller Duch, que ell sí que, òbviament, de forma setmanal, té una relació amb la Unió Europea. És un suggeriment que han fet vostès i que els dic que és del tot encertat i que, per tant, vull que sàpiguen. Vull que els arribi què s'està fent i que encara es farà d'una forma molt més important.

Escoltin-me, han parlat també, no recordo qui, eh?, però sobre les delegacions d'Acció, si s'han d'incrementar o no; si és el moment o no. Acció, ho acabem de dir, tots vostès ho saben, té un munt d'oficines a l'exterior. I el que estem fent és observar allà on n'hem de tenir més i, probablement, allà on no n'hauríem de tenir, en funció de que siguin uns mercats apropiats a la nostra economia o no. És a dir, el dibuix..., la llista d'oficines d'Acció que tenim és caduca, és vella. Pot ser molt molt interessant o pot ser que requereixi més oficines.

Per exemple, s'ha parlat també de Xina. Vostès saben que vam estar a Xina fa crec que ja fa un parell de mesos. Quan un està allà i veu la potencialitat de la inversió xinesa a Catalunya... Perquè és així. Com vostès saben, és un país que està creixent a nivell tecnològic a una velocitat exponencial i que, podríem dir sense tenir gaire por a equivocar-nos, doncs, que igual està a deu o quinze anys per damunt de la mitjana europea i bastant també de la Nord-americana, doncs, un es planteja, probablement: en comptes de tenir els quatre que tenim, no?, igual n'hauríem de tenir sis o set, en funció de ciutats que, per exemple, són líders en la fabricació de bateries. Moment actual, eh?

Escolti, em falta un minut i mig. Com els deia, no podré contestar a tot. Hi ha un tema que crec que és important, que és: «Aquest pla està en contra d'altres plans?» Estic parlant de «Responem» respecte a «Lidera». I una altra cosa: en aquest pla no observem –per exemple, ho deia el company, el diputat Mijoler–, doncs, un cert, diguem-ne, relat, un cert dibuix, per exemple, de qüestions com la sostenibilitat, les energies verdes i tot el que comporta de respecte al medi ambient. Des de que estic com a conseller d'Empresa, Treball i Polítiques Digitals, cap pla anterior, de moment, modifica... Cap pla posterior –perdó– en modifica un d'anterior. El pla «Responem», òbviament, està emmarcat dins del pla «Lidera».

El pla «Lidera», que és el pla gran, diguem-ne, del que és, doncs, la voluntat política d'aquest Govern deixa claríssim, i haig de dir que també era una política prèvia de governs anteriors... I ara parlo, per exemple, del Govern d'Esquerra Republicana. I precisament recordo la feina que havia fet el director general d'Indústria, Oriol Alcoba, en temes com la descarbonització. *(Veus de fons.)* Què? *(Veus de fons.)* No, no, no. L'Oriol Alcoba. L'Oriol Alcoba, el director general d'Indústria. *(Veus de fons.)* Sí, sí, sí. Doncs et parlo de tota la feina feta en qüestions com la descarbonització, el respecte al medi ambient i amb elements concrets com per exemple, doncs, la vall de l'hidrogen, sense anar més lluny.

No hi estaré gaire més, president, però permeti'm que acabi exemples com el pla de l'impuls del vehicle elèctric, fet amb posterioritat. Són plans que demostren que estem en aquesta línia. I també suggerit per vostè, com per Esquerra Republicana i com també per la CUP, per exemple: els nostres plans sempre sempre sempre

estaran en la línia del respecte al medi ambient i del respecte social. I quan parlo del respecte social estic parlant, evidentment, del respecte en el contracte de treball.

És a dir, no li puc dir ara si s'escriurà «això estarà supeditat a», però, òbviament, jo sí que ho diré. És a dir, qualsevol mesura, qualsevol ajuda nosaltres pretenem que sempre estigui relligada a un respecte incondicional d'aquest Govern, de tots els departaments, al medi ambient. Crec que responc a la seva pregunta amb aquesta cosa tan genèrica com és el medi ambient. I, evidentment, el contracte de treball, allò que lliga els treballadors amb les patronals, amb les empreses.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara és el torn del conseller delegat d'Acció, el senyor Jaume Baró, per un temps de deu minuts.

Jaume Baró Torres (conseller delegat de l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa)

Bé, primer de tot, moltes gràcies per totes les intervencions, senyors diputats i diputades, i pel to i per la bona acceptació que l'instrument Acció sembla que tingui entre tots vostès.

Aniré responent a algunes coses que se m'han interpel·lat directament. He apuntat les preguntes del Canadell. Sí, hi ha un parell d'enquestes sobre el Icex i inclús una del Departament d'Empresa sobre clima laboral. Aproximadament, el cinquanta per cent de les empreses diuen que pot empitjorar la seva situació i, més o menys, un quaranta, que no els afectarà. N'hi ha alguns, un deu, que més o menys diu que li anirà millor. I ara explicaré també el millor. I és molt important perquè té molt a veure amb el tema de l'efecte. I també vull donar resposta a alguna cosa, algun comentari

Fitxer 13CET12

que venia del diputat Elena. Nosaltres exportem parts de motocicleta als Estats Units. Se'ns grava ara amb un deu per cent. La nostra competència exportadora als

Estats Units són xinesos. Ells estan en un trenta. Sortim guanyant. És a dir, és difícil calcular actualment en com ens col·loca la pel·lícula. És a dir, quan nosaltres us comentem que és difícil saber, és no només el que ens apliquin a nosaltres, sinó comparativament com quedem nosaltres amb altres blocs mundials. I aquest exemple és claríssim, és veritat. Llavors, a partir d'aquí és molt complicat. Al juliol veurem amb quina pel·lícula ens quedem. Sobretot per quin producte. Per això també hem presentat la llista per productes i no per sectors, perquè anirem a producte. Un altre exemple nosaltres exportem un producte que té molt poc marge quan arribi arribem a aquest deu per cent ens pot fer molt mal. Però imaginem que el mateix producte té molt més marge. Aquest marge de negociació que podem tindre l'importador o l'exportador i el distribuïdor és molt més fàcil de conservar l'exportació segons les negociacions, si el que estem exportant té molt marge, és a dir, no és tan fàcil, el número aguanta. Els 4.100 són reals, però tot el joc que us explicava la teoria de jocs, és a dir, com els moviments hi ha entre cadascun d'ells en cada producte, crec que és important. I ara introdueixo un altre la devaluació de la moneda, l'enfortiment del dòlar o la devaluació del dòlar respecte a l'euro també ens encareix les nostres exportacions cap als Estats Units. I com es comportarà un altre, una altra moneda amb un altre bloc, una altra variable, a banda del diferencial que podem tenir, és a dir, el que vull dir és que hi ha a qui li contesto que no puc calcular el tema dels aranzels quan podem recaptar perquè no ho sé, no en tinc.

No soc capaç de fer-ho. L'altra cosa que volia comentar era el tema del pressupost d'acció. En els últims dos anys. Com sap ja tres anys, hi ha pròrroga pressupostària. El DOG tenia un pressupost aprovat de 98 milions, amb un tancament definitiu perquè tenim alguns finançaments. Doncs el 23 de 160. El 24 ens vam quedar amb 98. Igual que vam néixer i aquest 2025 segurament superarem aquests 160 del 2023. Tinc algun número més del 22 21 del 20 del DOGC, que estem en 86, 21 86, 22 104. Aquests són els números. Depèn molt també de les partides. Per exemple, quan hem tingut algun FEDER o algun paquet que ens hem pogut i hem pogut gestionar directament, ens ha fet un salt qualitatiu, però aquí un, dos, tres, quatre, cinc i els últims sis anys tenim dos pròrroques pressupostàries, una del 2021 i l'altra del 23 fins al 25. Això també fa que també els moviments que puguem tenir siguin els que puguem ser. També volia insistir en un tema que és que estem elaborant i

no ho hem explicat prou bé, i això és segurament responsabilitat meua. Una treballant conjuntament amb els agents d'internacionalització per fer un pla d'internacionalització. Crec que l'hem d'actualitzar i estem treballant en Foment. Estem treballant amb PIMEC i estem treballant amb tots aquests agents que estem ajudant a l'exportació i que té a veure amb aquest programa públicoprivat. Diputada Míriam, què ha comentat vostè? Crec que és molt important que tinguem un pacte sobre com ha de ser la nostra exportació.

Sobre el tema també del que comentava de la nova estratègia de captació, que és compartida. És complementària a l'exportació també. No es preocupi que tindrà notícies aviat, perquè estem treballant, perquè, com és normal en el pla d'internacionalització, com la captació, en el moment en què estem, hem de canviar una mica el focus. I això té a veure també amb, com ho comentava el conseller, com reordenen també les oficines? Crec que al final tot té un sentit. Al final se'ns està movent tot i hem de posar tota mena sobre una altra cosa que és molt important i que tampoc hem recaptat gaire. Però jo crec que sí que ho entendran perfectament. Necessitem que les nostres empreses guanyin en dimensió. És clau. És clau per fer-ho. Ho hem anunciat el conseller. Moltes vegades tenim la necessitat i la voluntat d'arribar a més de 1.500 empreses de petites i mitjanes empreses, i això ens genera resiliència en generar millors llocs de treball. Pagarem millor a la gent. És de les vies que ens farà també augmentar la nostra competitivitat, perquè els reptes de la innovació i la internacionalització són molt més fàcils. Com l'empresa tingui una mica de dimensió sobre el tema de la burocràcia. Estem totalment d'acord i hi estem treballant. Sap que hi ha algun pla també dintre del govern que hem anunciat, en el qual estem intentant i estem aplicant algunes mesures per tal de facilitar la tramitació, sobretot en aquest cas a la nostra secretaria del nostre departament. Ens afecten els que tenen a veure amb l'empresa.

Sobre el tema de les mètriques que comentava també la diputada Míriam Casanovas, si que tenim mètriques, estem amb les bases. De fet, jo crec que la setmana que ve tenim consell d'administració que fem l'ampliació i el que tenim, per exemple, amb localització és que hi haurà Arribarem a més de 100 empreses, 120 amb promoció, segurament 280. Tots els assessoraments dels Estats Units anirem a més de 600 empreses diferents amb oficines. Estan fent més de 1.800 projectes a

l'any. Simètriques les tenim en el seu moment, quan anem desplegant i anem fent les convocatòries públiques. Crec que podrem ajustar millor l'impacte que vostè estava demanant. La diputada de la CUP no hi és. D'aquí a que no et veiem? Sí, estic d'acord amb molts de la seva intervenció en algunes coses molt concretes sobre ella. A nosaltres també ens preocupa que els ajuts que donem a les empreses serveixin per poder conservar els nostres llocs de treball. Crec que això tothom hi estem d'acord, hi estem treballant i hi ha una altra cosa. Crec que no em deixo cap. Si les mètriques sobre les oficines de retorn no sé si m'ho ha preguntat el diputat Canadell. Potser nosaltres tenim un càlcul que fem sobre el cost de les oficines, quanta exportació ha generat o quanta captació d'inversió. Ara estem a cada euro que invertim en el paquet oficines per dir-ho. D'alguna manera estem provocant 25 euros d'exportació i aproximadament uns quaranta-cinc euros de captació d'inversió. Això són dades del 2023.

I espero que no em deixo res més. Agrair una altra vegada la vostra, el vostre to i la vostra aportació.

El president

Moltes gràcies. Doncs, si no hi ha cap altra cosa, aviam, el diputat de VOX tenia un comentari.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Me gustaría pedir la palabra en virtud del artículo 87 del Reglamento, por alusiones directas de la diputada de la CUP.

El president

Senyor diputat, miri. Hi ha hagut diverses al·lusions, no només aquesta. N'hi ha hagut diverses, creuades. I jo li pregaria que no obrim un torn de totes les al·lusions, perquè n'hi ha hagut moltes. Cregui'm que...

Javier Ramírez Gutiérrez

Discúlpeme, señor presidente...

El president

No, no podeu entrar en això. Perquè ...

Javier Ramírez Gutiérrez

No es un tema de alusiones, es que ha banalizado el terrorismo...

El president

No, no, no.

Javier Ramírez Gutiérrez

Son cosas muy graves. Entonces, me gustaría que me diese la palabra...

El president

No vull cap acusació de terrorisme.

Javier Ramírez Gutiérrez

Sí, sí, sí. Es que he bajado a repasar el acta. Me lo he mirado y la diputada ha banalizado el terrorismo. (*Remor de veus.*) Por lo tanto, yo le pediría lo siguiente, y es que me dé la palabra dos minutos, como marca el Reglamento.

El president

Escolti...

Javier Ramírez Gutiérrez

Simplemente, me gustaría exponer lo siguiente...

El president

Li prego... Escolti. D'acord. Però sigui breu i educat, si us plau. Mantinguem les formes del Parla... Si us plau.

Javier Ramírez Gutiérrez

Si, precisamente, lo que pido es respeto y decoro parlamentario, que, evidentemente, se ha saltado por todos los aires la diputada de la CUP.

Decir dos cosas, muy breves. La primera es que no se banalice el terrorismo, porque en España lo hemos sufrido de manera total y cruel. Y menos por parte de la CUP, que va de la mano de los herederos de ETA, como es Bildu. (*Forta remor de veus.*)

Y, por último, decir lo siguiente... (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Acabi, si us plau.

Javier Ramírez Gutiérrez

Y acabar. Una pequeña recomendación a la diputada de la CUP a efectos de decoro parlamentario, y es que le recomiendo una acción que es gratificadamente positiva y superior. De hecho, le ayudará a reconocer otras situaciones y a mejorar su visión política, y es que cotice. Que salga de aquí, cotice y que trabaje.

Muchas gracias.

El president

Diputada de la CUP, vol fer una breu intervenció? (*Veus de fons.*) Però sense ofenses personals, si us plau, eh? Breu i [#09.24].

Laura Fernández Vega

Fets. Fets són que el seu partit també està integrat perquè van arribar a un acord, pel partit Plataforma per Catalunya. Que, per cert, parlem de com fets, eh? Això és com fets. Per exemple, Carlos Franciscoud Araguas, que va ser fundador d'una banda que es considerava terrorista, d'ultradreta catòlica, Milícia Catalana, així com d'altres membres del partit Plataforma per Catalunya, que van posar dispositius explosius – no sé com n'hi diu vostè a això– a clíniques avortistes. Perquè aquí, això, avui dia, gràcies a moltíssima gent que va lluitar a molts partits d'esquerres i també d'altres que no eren d'esquerres, és encara un dret.

Per tant, jo no he banalitzat absolutament res. Vostè també m'havia interpel·lat per un error que ha comès la diputada del PP –ja acabo– i, simplement, penso que hauria de tenir la pell menys fina i que haurien de vigilar què és una cosa i què n'és una altra. Perquè jo, banalitzar, banalitzo ben poc.

Gràcies.

El president

D'acord, ja està. Aclarits els dos extrems, jo estava avui molt content perquè el diputat Lluís Mijoler estava d'acord amb el Canadell, i el conseller delegat d'Acció, amb la CUP. I, al final, hi ha hagut aquesta anècdota.

Deixem-ho aquí i, escolteu, moltes gràcies a tots els grups.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT